

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2009.

DECEMBRIS

Nr. 9 (627)

Foto: Astra Moora, 1988. gadā

Šogad 9. novembrī pagāja 20 gadu kopš Berlīnes mūra nojaukšanas;
28 gadus, no 1961. līdz 1989. gadam, 155 km garais un vairāk nekā trīs metru
augstais mūris sadalīja divās daļās ne tikai Berlīni un Vāciju, bet visu pasauli
– demokratiskajos rietumos un komunistiskajos austrumos

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

6. decembrī plkst. 11.00 Adventa koncerts baznīcā; Ziemsvētku tirdziņš

20. decembrī plkst. 12.30 Ziemsvētku eglīte latviešu skolā

31. decembrī plkst. 8.00 Jaungada balle

2010. gada 13. janvārī plkst. 12.30 vanadžu Ziemsvētku izskaņas sarīkojums

2010. gada 23. janvārī plkst. 6.00 Amerikas baltiešu brīvības līgas bankets

Losandželosas latviešu nama tālr.: 323-669-9027

DKLB informācijas tālr.: 323-663-6267

Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

DKLB Informācijas biļetens 2009. g. Nr. 9

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrakstis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas paļū tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKL B biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green

Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925

Čeki rakstāmi uz: LATVIAN ASSOC. of SO. CA vārda.

*Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir:
par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.*

*****

Latvijas valsts prezidents Valdis Zatlers

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, fakss: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas goda konsuls Losandželosā

Alfrēds Raisters; e-pasts: arais1@verizon.net

3012 Palos Verdes Drive West,

Palos Verdes Estates, CA 90274

Tālr.: 310-377-1784; fakss: 310-377-5235

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: migrācija, repatriācija; bēgli, patvērums, iedzīvotāju reģistrs; dzīvesvietas deklarēšana, uzturēšanās atļauja, vīza, personas statuss, pase, ielūgumi, izsaukumi. www.pmlp.gov.lv

Tālr.: 371-67588675; e-pasts: pmlp@pmlp.gov.lv

ALA: www.alausa.org e-pasts: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagi (ASV): www.daugavasvanagi.org

DK latv. ev. lut. baznīca: www.socaldraudze.com

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var ieeļot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālrūnis: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@aol.com

Biedrības priekšnieka vietnieks: Ilgvars Dižgalvis

5111 Randal Street, Culver City CA 90230

Tālrūnis: 310-838-1789

DK Latviešu biedrības valdē darbojas:

Jānis Daugavietis, Ilgvars Dižgalvis, Anna Flinna, Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiere), Valdis Ķeris, Imants Leitis, Nora Mičule, Ivars Mičulis, Astra Moora (sekretāre), Nonita Priedīte (informātoare angļu valodā), Jānis Rutmanis, Valdis Pavlovskis, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Pegija Taube
Revīzijas komisija: Pārsla Blāķe, Inguna Galviņa, Helēna Hofmane

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā

*****

IB metiens – 370 eksemplāru

*****

Latviešu namu izīrē Vivian Sequeida: 323-547-6678

*****

Par adrešu maiņām ziņot: Rūolfam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026,

tālr.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

Paziņojums un lūgums

Nākamais biļetens būs janvāra/februāra numurs un iznāks janvāra vidū. Atkal varbūt straujāk nekā vēlamies pagājis viens gads.

Lūdzu visus biedrības biedrus samaksāt biedru naudu par 2010. gadu un abonentus – abonementa gada maksu.

Ieteicams to izdarīt gada sākumā, lai atvieglotu biedrziņa Rūdolfa Hofmaņa darbu, iespējot adreses, un viņam nebūtu jānosūta atgādinājumi.

18. novembris – liela svētku diena mums visiem

15. novembrī Latvijas valsts dibināšanas dienas atceres sarīkojumā piedalījās Losandželosas latviešu vīru koris „Uzdiedāsim, brāļi!” diriģentes Lauras Rokpelnes Mičules vadībā, klavierpavadījumu spēlēja pianists Juris Žvikovs (vidū)

PBLA Kultūras fonda Krišjāņa Barona prēmija (\$1000) Mūzikas nozarē 2009. gadā piešķirta

Komponistēm Lolitai Ritmanei un Brigitai Ritmaņei-Džeimsonai (Jameson) ASV par oriģinālo vokālo un instrumentālo mūziku dziesmuspēlei „Vēstule no Losas”.

ALAs Atzinības raksti piešķirti

Valdim Ķerim – par ilggadēju un vispusīgu sabiedrisko darbu Dienvidkalifornijas latviešu biedrībā, Daugavas Vanagu apvienībā un vīru korī „Uzdiedāsim, brāļi!”

Laurai Rokpelnei-Mičulei – par ilggadēju, profesionālu, radošu darbu, vadot Dienvidkalifornijas latviešu vīru kori „Uzdiedāsim, brāļi!”

Svētku runu teica Eiropas Parlamenta deputāte Inese Vaidere; Valdis Ķeris (pa labi) un Ivars Mičulis viešņai uzdāvināja koŗa tvartu

Latviešu nama sarīkojumu zālē pirms akta latviešu skolas audzēkņi un tautasdeju kopas „Pērkonītis” dalībnieki ienesa karogus. Bija prieks par viņu apzinīgumu.

DV apvienības priekšnieks Teodors Lilienšteins savā uzrunā paziņoja, ka 134 bijušajiem leģionāriem Latvijā nosūtīti 100 latu katram. Igaunijas goda konsuls Jāks Treimanis godināja baltiešus, kuŗi kara beigās, dzimteni atstājuši, pašaizliedzīgi cīnījās, lai Baltijas valstis atkal atgūtu neatkarību. Losandželosas lietuviešu apvienības pārstāvis Alģis Žemaitaitis nodeva sveicienus no lietuviešu kopienas un Lietuvas goda konsula Losandželosā Vitauta Čekanauska. DK latviešu biedrības priekšnieks Ivars Mičulis pēc apsveikuma pieminēja negatīvo, par ko katru dienu dzirdam un lasām – bezdarbu Latvijā, dzimstības samazināšanos, jauniešu izcelošanu no valsts.

Eiropas Parlamenta deputāte Inese Vaidere svētku runā teica, ka 20 gadu laikā no nulles sasniegts daudz, taču eiforijai seko pārdomu laiks. Latvija patlaban atrodas krustceļos. Daudzi cilvēki ir apmulsuši – banku piedāvājumi vilināja, viņi aizņēmas naudu, nepadomājot, ka tā būs arī jāatdod. Apdraudēta ir Latvijas politika, ekonomika un kultūra. Daudz īpašumu uzpērk austrumu kaimiņi, nepārdomāts bija valdības sākotnējais lēmums katram, kas iegulda Latvijā 10 000 latu, piešķirt uzturēšanās

atļauju. Ekonomiskā pazemība sasauca ar neizdarībām politikā. I. Vaidere atgādināja, ka Gunārs Meirovics savā laikā uzsvēris nepieciešamību politikai orientēties uz latviskumu. Latvijā ir pieci televīzijas raidceļi, bet tikai vienā dzird latviešu valodu, turklāt politiķi ne vienmēr lieto valsts valodu. Jūtama tendence iedzīvotājiem iepatēt pārliecību, ka no NATO un ES Latvijai nekāda labuma nebūs, ieteicot meklēt draugus austrumos. Tiek izplatīts apgalvojums par latviešu nespēju un neprasmī vadīt valsti. Viešņa uzsvēra, ka nepieciešama optimistiska politika, mudināja domāt pozitīvi. Viņasprāt, pārspīlētas ir ziņas par lielākās daļas jauniešu vēlmi izceļot. Latviešu deputāti Eiropas Parlamentā strādā, lai eiropieši iepazītos ar Baltijas vēsturi. EP palīdzēja financēt filmas „Padomju stāsts” veidošanu, panāca rezolūcijas pieņemšanu, kuŗā nosodīts Staļina un Hitlera režīms. Runas beigās I. Vaidere piebilda, ka tūkstošiem cilvēku pasaulē nav savas valsts, bet latviešiem tāda ir, tāpēc pamatoti varam lepoties. Mums jātic, ka spēsīm pārvarēt visas grūtības. Latvijā ir daudz vērtīgu, talantīgu, gudru cilvēku, tauta prot svinēt un priecāties. Aug jauna paaudze, studenti dodas mācīties uz citām valstīm, viņi, apguvuši valodas, ar jaunām zināšanām arī atgriežas Latvijā. Viņi būs nākamie valsts vadītāji un veidotāji.

ASV un Latvijas karavīri kopā palīdzēja Ogres iedzīvotājiem

Oktobrī Rīgā ieradās ASV jūras flotes kuģis *USS RAMAGE*, vadāmo raķešu iznīcinātājs, kuģa bāzes osta ir Norfolkas Virdžīnijas pavalstī. Kuģa paredzēts dažādām kaujas operācijām, tā apkalpē ir 300 jūrnieku. Kuģis nosaukts par godu izcilajam viceadmirālim Lovsonam Patersonam Remidžam (Lawson Patterson Ramage), kas piedalījās kaujās Klusajā okeanā Otrā pasaules kara laikā.

Kuģa *USS RAMAGE* apkalpe 23. oktobrī kopā ar Latvijas Nacionālo bruņoto spēku (NBS) karavīriem piedalījās labdarības projektā Ogrē. Ogres pašvaldības ēkai, kuģā mitinās maznodrošinātas ģimenes, nepieciešami remontdarbi, tāpēc ASV militārā kuģa vizītes laikā jūrnieki kopā ar NBS 1. kājnieku bataljona karavīriem nokrāsoja ēkas ārsienu. Pārējos rekonstrukcijas darbus veiks vietējais Latvijas uzņēmums. Ēkas atjaunošanas kopējais finansējums ir 10 000 dolaru.

ASV militārā kuģa *USS RAMAGE* apkalpe un Latvijas NBS karavīri nokrāsoja ēku Ogrē

ASV vēstniece viesojās Daugavpilī

ASV vēstniece Latvijā Džūdita Gārbere 12. un 13. novembrī devās darba vizītē uz Daugavpili. Viņa vēlējās iepazīties ar Daugavpils vadību un sabiedrību, kā arī piedalīties Daugavpils universitātes rīkotajos Zinātnes svētkos. ASV vēstniece viesojās Daugavpils Valsts poļu ģimnazijā, tikās ar studentiem un atbildēja uz viņu jautājumiem. Viņa apmeklēja Rotko zāli Daugavpils Novadpētniecības un mākslas muzejā un ASV Informācijas centru Daugavpils galvenajā bibliotēkā. Vēstniece tikās ar Daugavpils domes priekšsēdi Jāni Lāčplēsi un atbildēja uz žurnālistu jautājumiem. Nākamā dienā Dž Gārbere apskatīja *Silver Screen Cinema* kinoteātri un vairākus

pilsētas dievnamus. Pēcpusdienā Daugavpils universitātes Zinātnes svētkos vēstniece lasīja lekciju par klimata pārmaiņām un enerģijas resursiem, kuģi jāatjauno. Universitātes bibliotēkai vēstniece dāvināja grāmatu kolekciju *Library of America*.

Latviešu Fonda
 Projektu pieteikuma informācija
 2010. gadam
 skatīt mājas lapā
www.latviesufonds.info

Kad kaila dvēselīte purvu brien...

Mūsu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdes loceklis Jānis Rutmanis aicināja noskatīties savu garadarbu, filmu „Kailums” latviešu namā 10. oktobra vakarā. Filma ir par meliem, izlikšanos, sirdsapziņu. Tā tapusi pēc Zigmunda Skujiņa tāda paša nosaukuma 1970. gadā iznākušā romāna. Šī ir jau otrā reize, kad romāns izmantots filmas scēnārijam – 1981. gadā Arvīds Krievs radīja filmu „Spēle”. A. Krieva filmā dzejnieka Aleksandra Draiskas lomu tēloja mums visiem labi pazīstamais Tālis Valdis. Jāņa filmā skan Valža mūzika. Abās filmās redzams aktieris Rūdolfs Plēpis – 1981. gada variantā viņš tēloja galveno lomu, Jāņa filmā – galvenā varoņa sirdsapziņu vai iekšējo balsi.

Z. Skujiņa romāna darbība norisinās provinces pilsētā Randava, kas varētu būt Valmiera, kur padomju laikos uzcēla tekstilrūpnīcu, strādāt sabrauca strādnieces no Daugavpils, Lietuvas, Baltkrievijas un citām vietām, līdz ar to ļoti mainījās iedzīvotāju sastāvs un proporcijas. Par spīti vīriešu defecītam meitenes, dabiski, meklēja savu otro pusīti. Sarežģījumi, meli, izlikšanās izraisīja pārpratumus, kuŗas iznākums bija traģisks – pievīlusies vai pieviltā meitene romānā izdara pašnāvību, izlecot pa logu. Tāpat beidzas arī A. Krieva un J. Rutmaņa filma.

J. Rutmanis stāstu pietuvinājis mūsdienām. Filmas darbība notiek Rīgā, redzējām daudzus skaistus pilsētas skatus. Vairāki jaunieši kopā dzīvo glīti iekārtotos, ērtos īrētos dzīvokļos, apmeklē deju bārus, dažī sakaujas un uz diennakti nokļūst cietumā. Nav gan zināms, kur viņi strādā vai mācās. Laikā, kad rakstīts romāns, interneta vēl nebija, jaunieši apmainījās vēstulēm, kas rakstītas uz papīra un sūtītas pa pastu. J. Rutmaņa filmas galvenais varonis students Viktors Krūmiņš (viņu tēlo 26 gadus vecais Pauls Dombrovskis) portālā, ko mēs visi lietojam – www.draugiem.lv uzdodas par žurnāla „Rīgas Laiks” reportieri, lai pievērstu sev iepatikušās meitenes Paulas uzmanību. Taču izrādās, ka par Paulu uzdevusies sieviete, ko patiesībā sauc Olīta – viņu tēlo Latvijā populārā aktrise Agnese Zeltiņa. Pauls Dombrovskis nav profesionāls aktieris, viņš studējis ekonomiku, pusotru gadu dzīvojis Amerikā, iepazīties ar Jāni, un viņš uzaiicināja Paulu tēlot galvenā varoņa lomu. Izvēle bijusi veiksmīga, taču Agnese Zeltiņa šai lomai nav piemērota. Filmā pieminēts, ka Olīta sēdējusi cietumā, kāpēc, tā arī neuzzinām. Z. Skujiņa romānā meitenei, kas uzdodas par citu personu, šķiet, ka viņa nav pietiekami glīta. Kāpēc tāpat būtu jārīkojas skaistai sievietei, kāda filmā ir Agneses Zeltiņas tēlotā Olīta?

Filmēšanu Jānis Rutmanis sāka 2007. gadā Latvijā, montāžu veica Oto Godfrejs vecāku mājās verandā

Apelsīnu pagastā. Filmā skan arī viņa māsas Monas Lissas Godfrejas mūzika.

Jānis Rutmanis dzīvo ASV kopš 1991. gada. Viņš mācījies Čikāgā Kolumbijas kolledžas kinematografijas nodaļā, ko beidza 2001. gadā un pārcēlās uz Losandželosu, daudzām filmām bijis gaismotājs vai otrais operātors. Viņa pirmā mazbudžeta pilnmetrāžas filma „Kailums” tapusi ar režisora līdzekļiem un draugu palīdzību. Attēlus un rakstus par filmu var atrast tīmeklī: www.kailums.lv

Filmu atzinīgi novērtēja Zigmunda Skujiņa meita Inga. E-pasta vēstulē viņa rakstīja: „Man filma tiešām patika ar neredzēto, brīnišķīgo Rīgas portretu un laikmeta garu. Tā ir tik ļoti atšķirīga no Maskavas kinematografijas institūta absolventu traktējuma. Protams, ka var visādi, protams, ka izstāstītais stāsts nav saprotams, bet tāda ir arī mūsdienu dzīve. Taču pēdējā laikā mana pasaules izjūta arvien vairāk attālinās no *sabiedrības oficiālā redzējuma*.”

Jānis stāstīja, ka filmēšanas laikā iemācījies daudz vairāk nekā skolā. Viņam ir visas iespēja uzņemt vēl daudz citu filmu. Novēlam Jānim darbaprieku un labu izdošanos.

A.M.

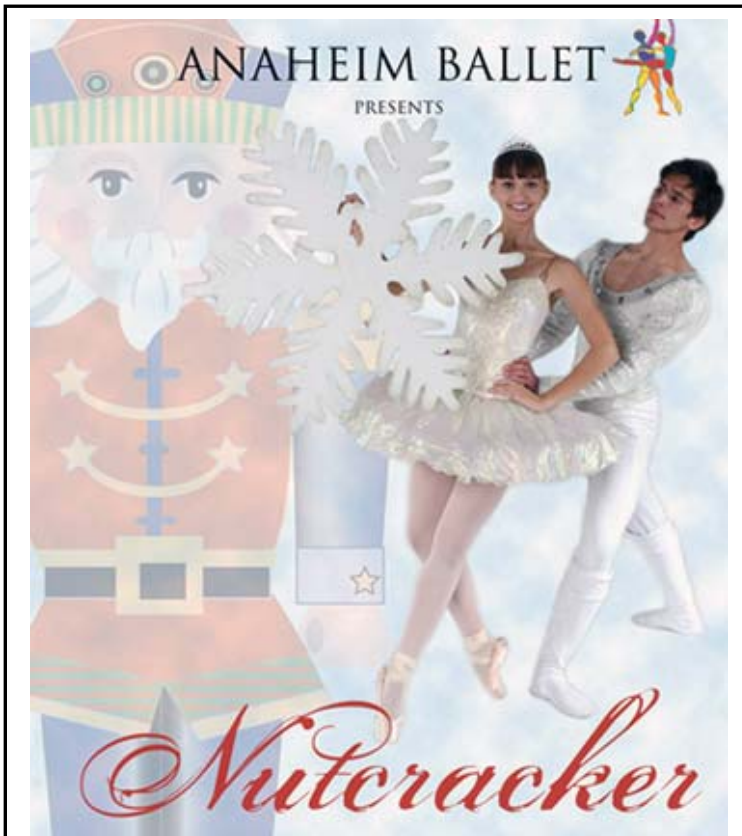
Anaheimas baleta kompanija piedalījās sarīkojumā *Gift of History*

6. oktobrī Sarmas un Lorensa Rozenbergu vadītā Anaheimas baleta kompanijas dejotāji Anaheimas sanāksmju centrā piedalījās sarīkojumā *Gift of History*, kurā bija sapulcināti 4500 publisko un privāto skolu trešās klases audzēkņi. Pilsētas galva Kurts Pringls aicināja viņus mācīties vēsturi un nepamest skolu. Audzēkņi skandēja *Si se puede!* (Jā, mēs to varam!) Skolēni saņēma dāvanas – mugursomas un grāmatu par vēsturi: *Anna's Home by the River*.

Elāna Rozenberga dejoja sešas dejas; attēlā – piparmētru tējas dejas no baleta „Riekstkodis”

Orange County Performance
Saturday December 5
3:00 PM and 8:00 PM
Plummer Auditorium – 201 E Chapman Ave
Fullerton, CA 92832

Honorary Chairperson Marcie Edwards, Anaheim Public Utilities General Manager, invites you and yours in celebration of yule-fueled fun and support of Anaheim Ballet!

Anaheim Ballet's Annual Wine & Cheese Fête!

Featuring the "Big Cheese" Arts Awards
 Commending Lorri Galloway, Anaheim City Council Member

Hungry for a little Holiday Spirit!?!

- Entertainment
- Refreshments
- Awards Ceremony
- Business/Cocktail Attire

Thursday, December 3, 2009
5:30-8:00 p.m.

Anaheim White House
 887 S. Anaheim Blvd.
 Anaheim, CA - 92805

Donation: \$50 per person. If unable to attend, be there in spirit and send your donation in support of Anaheim Ballet's Step-up! Educational Outreach Program and exciting Anaheim Ballet productions! For additional information, Cathy Yerkes or Ashley Duree, at (714) 490-6150 or friendsofabguild@anaheimballet.org Anaheim Ballet Lawrence and Sarma Rosenberg Founding Artistic Directors 280 East Lincoln Avenue Anaheim, California 92805 Company (714) 490-6150 School (714) 520-0904 Fax (714) 520-0914 www.anaheimballet.org info@anaheimballet.org www.myspace.com/anaheimballet (As seen on iTunes and YouTube)

Anaheim Ballet is a 501(c)(3) not for profit organization

Jānis Circenis piedalās jauna pasaules brīnuma radīšanā

Viens no mūsu baznīcas pērminderiem ir Jānis Circenis. Kādu laiku viņš nekur vairs nebija redzams, ne kādā sarīkojumā namā, ne baznīcā. Daudzi brīnījās, kur gan Jānis palicis, vai iekritis gluži kā circenis karstos pelnos? 30. oktobra vakarā beidzot uzzinājām, kur viņš bijis – veselus 11 mēnešus dzīvojis un strādājis Ķīnas lielākajā pilsētā Šanhajā, kur top jauna, izcila celtnie – Šanhajas tornis. To projektēja arhitektūras firma *Gensler*, uzvarot sīvā konkursā, kurā piedalījās daudzas firmas. Šanhajas tornim būs 128 stāvi, tas sliesies 632 metru (2073 pēdu) augstumā, tā kopējā platība 380 000 m² (4090000 kvadrātpēdu). Tā būs augstākā ēka Ķīnā un otrā augstākā pasaulē. Augstākā celtnie pasaulē *Burj Dubai* atrodas Dubajā, Apvienotajos Arabu Emirātos. *Burj* arābu valodā nozīmē tornis. Šim debesskāpim ir 162 stāvi, augstums 818 metru, platība 2684 kvadrātpēdas, celtniecību sāka 2004. gada 21. septembrī. Šanhajas torņa pamatakmens likšanas ceremonijas notika pērn 29. novembrī. Celtni paredzēts pabeigt 2014. gadā. Jānis parādīja jaunās celtnes maketu, biezas projektu grāmatas ar daudziem zīmējumiem.

Līdzās jaunceļamajam tornim jau slejas divas augstas

ēkas, abas 580 metru augstas – 1998. gadā pabeidza celt DžinMao ēku, pērn Šanhajas pasaules finansiālo centru.

Šanhajas torni veidos deviņas cilindriskas celtnes, kas savīsies cita virs citas, vairākos līmeņos iekārtos deviņus iekštelpu dārzus. Pašā augšā atradīsies skatu platforma. Strāvu ēkai piegādās vēja ģeneratori, gaisa vēsinātājus un apkures sistēmu darbinās savāktie lietusi ūdeņi. Tornī būs viesnīca, daudzu biroju un veikalu ēkas. Tiek izmantoti vismodernākie materiāli, nerūsējošais tērauds un laminētais stikls, turklāt neviens nesūdzas, ka kaut kas ir par dārgu, pat neprasa, cik kas maksā! (Ja varētu pierunāt kādu Ķīnas vai citas valsts bagātnieku financēt jaunās bibliotēkas celtniecību Rīgā...) Darbaspēks Ķīnā ir lēts, celtniecības un citi darbi norit augu diennakti.

Jānis dzīvojis tikai trīs kvartālu attālumā no jaunās ēkas, tā ka varēja uz darbu ērti aiziet kājām. Ļoti lēta gan esot arī braukšana ar taksimetru – pilsētas robežās apmēram tikai 3 dolari par braucienu.

Pēc 11 mēnešiem Šanhajā Jānim Circenim Losandželosa un Ņujorka liekoties kā mazpilsētas. Arhitektiem, salīdzinot celtniecības attīstību, Tokija ir vectēvs, Seula – brieduma gados, Šanhaja – pusaudzis, kam viss vēl priekšā.

Iespējams, ka tuvākā nākotnē taps vēl augstākas ēkas. Bahreinā tiek plānots 1022 m, Kuveitā 1001 metru augsta ēka. Tie gan vēl tikai projekti.

Jānis Circenis uz Losandželosu atbrauca 26 gadu vecumā no Indianapolises. No 1976. līdz 1981. gadam viņš studējis arhitektūru Ohajo valsts universitātē. Šogad uz Indianapoli studēt aizbrauca Jāņa un Anitas meita Krista.

A. M.

Vai viegli būt kōmiķim?

Citus izklaidēt ir ārkārtīgi grūti – tāda pārlicēba radās, noskatoties viena aktieŗa – Jāņa Jarāna izrādi 1. novembrī latvieŗu namā.

Aktieri jau iepazinām pirms pāris gadiem, viņš tēloja Mihaila Zadornova lugā „Pērku jūsu vīru”. Tagad ir arī filma ar tādu paŗu nosaukumu, aktierim līdzī bija tvarti, ko varēja iegādāties. Jānis Jarāns Latvijā ir viens no populārākajiem aktieŗiem daudzu gadu garumā. Pēc Latvijas valsts konservātorijas Teāŗa fakultātes beigšanas 1982. gadā viņš tūlīt sāka strādāt Dailes teāŗī, kur tēlotas vairāk nekā 40 lielākas vai mazākas lomas. Līdztekus darbam teāŗī J. Jarāns piedalījās dažādos televīzijas uzvedumos, kuŗus skatītāji gaidīja ar nepacietību – „Zaķusalas ritmi”, „Imanta-Babīte nepietur”, „Jarānšovs” un citos. Kopš 1985. gada aktieŗis Latvijas televīzijā tēloja Miedzīņu, stāstot vakara pasaciņu un ieaijājot miegā visus Latvijas bērņus. Kopā ar kōmiķi Daini Porgantu izbrazkāta visa Latvija un izsmidnāta publika visos novados. J. Jarāns ir īsts laimes luteklis, visur viņš tiek aicināts, gaidīts un pats var izvēlēties, kādas lomas kuŗā teāŗī tēlot.

Pasaule piepeŗi kļuvusi tik maza, ir autori, kuŗu izrādes vienlaikus var noskatīties Ņujorkā, Parīzē, Reikjavīkā, Rīgā un citur, piemēram, Roba Bekera (Rob Becker) „Alu cilvēks” par vīrieŗu un sievieŗu atšķirībām, kas izraisa nesapraŗanos. Šis temats taču tiek iztirzāts kopš pasaules radīšanas! Autors lugu „Alu cilvēks” sāka rakstīt 1988. gadā un īpaŗi studēja vēsturi, antropoloģiju, psīcholoģiju, socioloģiju, mītoģoģiju. Robs Bekers pats ir izcils kōmiķis un šajā viena aktieŗa izrādē iepriecinājis skatītājus kopš 1991. gada. Nu jau ar to iepazīnuŗies vairāk nekā pieci miljoni skatītāju vairāk nekā 20 valstīs un valodās, tostarp arī Latvijā, kur alu cilvēka lomā iejutās Jānis Jarāns. Izrādes reŗisors ir Juris Rijņieks.

J. Jarāns tēlo arī Jaunzēlandes autoru Antonija Makartena (Anthony McCarten) un Stīvena Sinklēra (Stephen Sinclair) lugā *Ladies night*, latvieŗu variantā „Kailie brieŗi”, ko iestudējusi starptautiska teāŗa kompanija „Domino teātris” un kas izrādīta gan Rīgā, gan citās Latvijas pilsētās. Lugā viens no aktieŗiem ir mums pazīstamais dziedonis Lauris Reiniks.

Lugas darbība notiek kādā Latvijas mazpilsētā, kuŗā tāpat kā citur pasaulē, daudzi cilvēki zaudējuŗi darbu, un grupa vīrieŗu meklē izeju, izveidojot striptīza grupu. Anglijā 1997. gadā pēc A. Makartena un S. Sinklēra lugas motīviem tapa kōmiska filma *The Full Monty*, kuŗā attēlots, kā seŗi bezdarbņieki, četri no tiem metallrūpnīcas strādņieki, kļūst par tādiem kā čipendeiliem, lai ko nopelnītu. Filmā tiek runāts arī par daudzko citu – tēva tiesībām, depresiju, impotenci, paŗnāvību u. tml. Luga ir

aktuāla, jo Latvijā ne viens vien ģimenes galva palicis bez darba un nezina, ko iesākt. Un tas jau ir traģiski!

Viena aktieŗa izrādes „Tētis” autors ir 1971. gadā dzimuŗais Īslandes rakstņieks, reŗisors un aktieris Bjarni Torsons (Bjarni Haukur Þórsson), viņš pats pirmizrādē 2007. gadā tēloja tēvu. Tiesības izrādīt lugu pārdotas daudzās zemēs, droŗi vien taps arī filma. Pirmizrāde ņogad februārī notika gan Ņujorkā, gan Rīgā. Uz pirmizrādi Rīgā ieradies pats lugas autors.

J. Jarāna turneju „Latvijas āksta benefice” pa Amerikas latvieŗu centriem rīkoja viņa bērņības draugs Andris Magurs (priekŗ kam tad draugi ir?), kas jau 15 gadu dzīvo Milvokos, Viskonsinas pavalstī. Viņš rīkoja arī „Pērku jūsu vīru” izrādes. Jāŗaubās, vai aktieris daudz nopelnīja. Losandželosā skatītāju bija pamaz, jo tieŗi ņī nedēļas nogale daudziem latvieŗiem izrādījās ļoti aizņemta. Aizkustināja, ka Diana Citrone un Lisa Edmonsonē nopirka biļeti savai nelaiķa mātei, Marijai Mauŗei.

Monoizrādes reŗisors ir Juris Rijņieks, redzējam tikai pirmo daļu. Aktieris iejutās tēva lomā, kas gaida savu pirmdzimto, attēloja viņa izjūtas – gan bailes, gan prieku, uzzinot, ka pieteikusies jauna dzīvība, un gaidot to ierodamies pasaulē. Latvijā dzimstība ir katastrofāli zema. Varbūt noskatoties ņo izrādi, bailīgie vīrieŗi uzdroŗināŗies radīt jaunu dzīvībuņu?

Otrā daļā dzirdējam jokus, tostus, latgalieŗu horoskopus, dainas. Aktieris strādāja vaiga sviedros, droŗi vien pat zaudēja svaru. Ir vairāk nekā skaidrs, ka publiku samidnāt nav viegli. Smieties noteikti ir veselīgāk nekā raudāt. Žēl to tautieŗu, kuŗi nevarēja ierasties. A.M.

Divas laimīgas dienas uz devītā viņa

Mēdz teikt, ka par laimi var runāt vienīgi pagātnes formā. Taču katram likumam ir izņēmumi. Par divām dienām augustā nevar nedalīties priekā ar citiem.

22. augustā visu dienu varēja staigāt cauri pūlim, uzsmaidot pretimnācējiem, viņi atsmaidīja pretī, jo visi jutās kā vienas mātes – Rīgas bērni! Pilsētas 808 gadu jubileja bija izdevusies, visu programmu nebūtu viegli pat pārstāstīt, bet galvenais nebija izdarību košums, bet gan, ka cilvēki jutās kā pilsētas saimnieki. Tā ir neparasta sajūta.

Vērmanes dārzā līdzās vizuālās mākslas daudzveidībai (kinoekrāniem, senlaicīgiem brīvdabas fotosalonu paviljoniem, retro automobiļu un mēbeļu izstādēm, dārza skulptūrām, gleznotāju molbertiem) valdīja iespīestā vārda maģija. Madonas muzeja darbiniece, Triju zvaigžņu ordeņa kavaliers Dace Zvirgzdiņa priecājās: „Visur ir daudz ļaužu, bet grāmatām tomēr vislielākā piekrišana!”

Pirmkārt, rīdnieki un pilsētas viesi par nieka naudu varēja tikt pie jaunām grāmatām. Otrkārt, bija iespēja lietotās grāmatas mainīt pret citām. Gadījās redzēt, ar cik laimīgu seju kāda rīdziniece dāvāja „Latvju dainu” 1928. gada izdevumu un ar kādu pārsteigumu sejā to savā bib-

liotēkā ieguva kāds cits kultūras cilvēks. Pateicību pelnījuši Nacionālās bibliotēkas darbinieki, kuŗi cienīgi un skaisti izdāvāja rīdzinieces Olgas Bitenieces (1917-2009) privāto bibliotēku. Bibliotēkas darbinieces, aizgājušā gadsimta sākuma stila drēbēs tērpušās, O. Bitenieces radnieku dāvinājumu, tūkstošiem grāmatu (katrā no tām ielīmēta gaumīga īpašnieces grāmatzīme) bija glīti sakārtojušas plauktos un senatnīgās lādēs: līdz dienas beigām tās bija tukšas kā izslaucītas! Paldies Dievam, vēl tālā nākotnē vācu rakstnieces Marijas Luizes Kašņicas stāstā „Pēdējā grāmata” iztēlotais laiks, kad bērnus vedīs uz muzeju apskatīt, kāda izskatījusies grāmata. Pagaidām Latvijā grāmatas vēl aizvien tiek iekārotas un lasītas.

Svētku režisores Ilonas Brūveres iecerēto – lai Vērmanes kundzes pilsētai dāvinātajā dārzā valdītu miers un harmonija – sekmīgi īstenoja viņas palīgi. Visu gaŗo dienu savas lomas tēloja smalkas jaunkundzes un dāmas, bērnaukles un slimo kopējas, kuŗas Vērmaņdārzā svētdienu vadīja, lasot grāmatas, sēdēdamas uz soliņiem vai zālienā paklātām segām.

Pie kāŗšu licējam stāvēja rindiņa, bet kaislīgie šaha spēlmaņi, kuŗi figūras bīdījuši cauri visiem gadsimtiem,

Mūsu kopienas jaunākie locekļi – Vasara Rauda un Eduards Kalniņš jau bijuši Latvijā. Abiem ir pases! Vija Vīksne un Aldis Rauda (attēlā nav redzams, viņš droši vien ir foto autors) kopā ar mazo Vasaru, kas gulēja ratiņos, 23. augustā piedalījās skrējienā „Sirdspuksti Baltijai”

Džema Moora atmiņu stāsts

Katra dzīve ir... kā romāns

Nobeigums (sākums 2., 3., 4., 6., 7., 8. nr.)

Valensijā kādreiz apciemojām Lazdiņu ģimeni, ar kuŗu vienā kuģī atbraucām uz Venecuēlu. No pirmās apmešanās vietas *El Trompillo* viņi aizbrauca uz Valensiju, kas bija tuvāk nekā Karakasa. Lazdiņiem bija divi bērni, Gunārs un Jānis. Jāni es kaitināju, un viņš tūlīt sāka raudāt un skrēja pie mātes. Nebūtu to darījis, ja zinātu, ka viņš dienās iegūs doktora gradu Harvarda universitātē, kļūs par ievērojamu zinātnieku, šūnu biologu. Viņa brālis Gunārs tagad ir mācītājs Indianapolisē, Indianas pavalstī. Valensijā dzīvoja arī Rūdolfs Pudurs, viņš tāpat kā mēs pārcēlās uz Losandželosu, tagad dzīvo Rīgā.

Visiem zināms, ka Amerikā nav ieteicams teikt: šitais, šitik. Ir vairāki latviešu vārdi, kuŗus lietot nebija ieteicams Venecuēlā. Venecuēlas spāņu valodā, piemēram, vārds „kūka” nozīmē sieviešu dzimumorgānus, „putas” – ielasmeita.

Rasisma Venecuēlā nebija. Vietējie reizēm salīdzināja, kuŗam tumšāka vai gaišāka ādas krāsu, taču tas bija tikai tāpat, joka pēc. Varbūt tie, kuŗiem āda gaišāka, jutās mazliet pārāki. Sievietes staigāja ar saulesargiem, lai nenosaūļotos. Iebraukuši Amerikā, brīnījāmies, ka nēģeriem ir īpašas tualetes un dzeŗamā ūdens fontāni.

Ieradušies Losandželosā, brīnījāmies arī, ka visur vēl ir elektrības stabi. Karakasas centrā elektrības vadi nekur nerēģojās, tie visi bija zem zemes.

Venecuēlieši, kuŗi galvenokārt cēlušies, vietējiem indiāņiem sajaucoties ar spāņu un basku ieceļotājiem, ir ārkārtīgi temperamentīgi. No attāluma vērojot divus vietējos, kuŗi sarunājās, šķita, ka skatās kādu pantomīmas izrādi – rokas lidoja pa gaisu, veidoja apļus, krustojās, pacēlās un nolaidās. Ar laiku arī viens otrs latvietis piesavinājās šādu paražu un sarunājoties nemitīgi žestikulēja.

Viens no venecuēliešu likumiem – kurbēm jāspīd kā spogulim, kaut drēbes ne gluži jaunas vai pat skrandainas. Vīrieši, uz kurbēm pamanījuši kaut mazāko puteklīti, no kabatas izvilka mutautiņu un kurpes ilgi spodrināja, līdz tās atkal spīdēja un laistījās. Mutautiņš atkal tika iebāzts kabatā. Varbūt to pašu izlietoja arī citiem mērķiem –

sviedru vai deguna slaucīšanai.

Visus jauniebraucējus vietējie sauca par *portugese* – portugāļiem. Iespējams, tas aizstāja vārdu „ārzemnieks”. Droši vien Venecuēlā dzīvoja daudz ieceļotāju no Portugāles un tautas nosaukums tika attiecināts arī uz citiem. Par latviešiem Venecuēlā maz kāds ko zināja.

Viens no visbiežāk lietotajiem vārdiem Venecuēlā ir *mañana* – rītdien. Latviešiem ir sakāmvārds: neatliec uz rītdienu, ko var izdarīt šodien. Venecuēliešiem pretēji – kāpēc darīt šodien, ja to var izdarīt rīt? Paļauties nevarēja ne uz vienu. Norunājot kādu tikšanos, jau iepriekš varēja būt pārliecināts, ka satiekamā persona ieradīsies ar krietnu novēlošanos vai vispār neieradīsies. Ar laiku jau pie tā pierod un uzskata pat par normu.

Venecuēlā ļoti daudziem iedzīvotājiem ir vienādi uzvārdi, tāpēc visiem dokumentos ierakstīja arī mātes meitas uzvārdu, lai būtu kāda atšķirība. Man izniegtajā autovadītāja apliecībā ierakstīja manas mātes uzvārdu pirms laulībām – Džems Ābelīte Moors. Mātes dokumentos bija – Gerda Saar de Moors, tēva – Edgars Dālbergs Moors. Manas mātes Gerdas mātes Emmas uzvārds pirms laulībām bija Saar, tēva mātes Alvīnes Zelmas – Dālberga.

Venecuēliešu dedzīgais temperaments izpaudās arī auto vadīšanas paradumos. Visiem braucējiem parasti kreisā roka karājās ārā pa logu un ar to skaļi daudzja pa auto sāniem, tikko vadītājam likās, ka priekšējais automobilis brauc pārāk lēnu vai kavējas. Vadītāji uzskatīja zem sava goda kādu palaist gaŗām un, ja kādam tas izdevās, tad vaininiekam drāzās pakaļ kā vēja plēsti. Ceļi Venecuēlā ir ļoti līkumaini, ceļam, kas veda uz un

Edgars Moors Latviešu ielā Karakasā; ēka, kuŗā dzīvojām, nav redzama

no lidostas, bija simtiem līkumu, taču arī pa šiem ceļiem visi mēdza braukt ar samērā lielu ātrumu. Nebija liela bēda, ja kādu apturēja policists, jo parasti ikviens kabatā turēja desmit bolivāru, ar kuřiem viegli varēja atpirkties no soda.

Ikviens venecuēlietis, kas sevi cienīja, parasti, kaut ko pērkot, krietni kaulējās, protams, ne jau lielveikalos. Parasti pārdevējam solīja pusi no prasītā un tad pamazām vienojās par cenu, kas apmierināja abas puses. Kaulēšanās bija savā ziņā māksla, varbūt arī sports, un nekaulēšanos uzskatīja pat par nepieklājību.

Sievietes Venecuēlā nēsāja daudz zelta rotaslietu, parasti augstas raudzes – 18 vai pat 24 karātu, tātad ar lielu zelta saturu. Zelta rotas bija labklājības rādītājs. Arī mēs ar tēvu mātei vairākas tādas uzdāvinājām.

Venecuēlā ļoti iecienīta ir *mondongo* vira no govs kuņģa, ko vāra vismaz sešas stundas, pievienojot saldus kartupeļus un dažādas garšvielas. Man tā ļoti garšoja. Svētkos gatavoja *hayaca* – banānu lapās ievīstītu gaļu, ko arī vārīja. Parastais ikdienas ēdiens bija vārītas melnās pupiņas, kukurūzas plācenīši – *arepa*. Aizejot ciemos vai restorānā nepieklājīgi skaitījās izēst tukšu šķīvi, pēdējais kumoss vienmēr bija jāatstāj.

Lielākie svētki Venecuēlā bija Lieldienās, kad visas iestādes uz veselu nedēļu slēdza. *Pascuas* nozīmē gan Lieldienas, gan Ziemsvētki, un krāsotas olas pārdeva gan Lieldienās, gan Ziemsvētkos. Katru februāri notika karnevāls. Šajā laikā staigāt apkārt bija bīstami, jo ielas bija pilnas ar cilvēkiem, kuři auroja, dzēra, ārdījās, plosījās, vienvārdsakot – izlādējās.

Karaksā drošības dēļ vienam vienmēr labāk bija uzturēties mājās, jo tukšā mājā nereti ielavījās zagļi.

Gerda un Edgars Moori pie šveiciešu un vāciešu firmas uzceltā, 1953. gadā atklātā tilta. Pēc tilta uzcelšanas uz lidostu vairs nevajadzēja vairāk nekā stundu braukt pa līkumaino ceļu, nu to varēja sasniegt 20-30 minūtēs. Tilts sabruka 2006. gadā, jo tā pamati zemes kustības dēļ kļuva nestabili. Tagad tilts atkal atjaunots.

Mūsu mājā reiz, kad visi bijām kur izbraukuši, garnadži nozaga vairākas mātes dārglietas, vienlata sudraba monētas un citas vērtīgas mantas. Ziņot policijai nebija nozīmes, jo sīkos zagļus parasti neviens nemeklēja.

Turīgākiem Venecuēlas iedzīvotājiem bija kalpi un kalpones, parasti no Spānijas, Portugales, Kanāriju salām. Viņi strādāja par ļoti lētu naudu, dzīvoja turpat pie saimniekiem, dabūja arī ēdienu. Mājasmāte pati nekad neko nedarīja, pat nevīžoja iemest kaut ko papīrgrozā, bet izsauca kalponi ar zvaniņu un iedeva viņai, lai iemet.

Brīvajā laikā gāju uz kinoteātri skatīties filmas, iestājos Karakasas autoklubā un braucu uz autosacīkstēm.

Prezidentam Markosam Himenesam, kā jau diktatoram, nereti rīkoja apsveikuma ceremonijas. Reiz mūs no skolas aizveda ar autobusu uz gājieni. Bija jāgaida četras stundas, kamēr visi nostājās un tad ar lozungiem gāja pa ielu, cildinot valsts vadītāju. Taču reiz viņa valdīšanai pienāca gals. Diktatoru Markosu Himenesu ar armijas palīdzību Volfgangs Laracabals (Wolfgang Larrazabal) 1958. gadā gāza un sāka ieviest demokrātiju. Himenesu no valsts izraidīja. Kopš tā laika Venecuēlā vairs kārtības nav bijis līdz pat šai dienai. Reiz uz Karakasu atbrauca Kubas prezidents Fidels Kastro un universitātes zālē runāja veselas sešas stundas no vietas. Volfgangs Laracabals „draudzējās” arī ar citu komunistisku valstu vadītājiem.

Nolēmām Venecuēlu atstāt un pieteicāmies ASV vēstniecībā, lai saņemtu ieceļošanas vīzas. Tolaik vēl valstīm bija ieceļošanas kvotes, bet Latvijai ļoti maz, tikai apmēram 150. Mums bija jāgaida trīs gadi, kamēr pienāca mūsu kārta un dabūjām vīzas. Vispirms tās saņēma vecāki, bet, vienalga, devāmies ceļā, es ar tūristu vīzu.

Sākumā prātojām braukt uz Takomu Vašingtonas pa-valstī, kur jau dzīvoja tēva māsiņa un bija ar mieru mūs izsaukt. Taču tad pārdomājām. Mums nekādu izsaukumu nevajadzēja, vēstniecībā varējām pierādīt, ka mums pašiem ir pietiekami daudz līdzekļu. Bijām pieraduši pie dienvidu klimata un dzīvot atkal ziemeļos būtu grūti. Negribējām arī nevienam radniekam uzplīties. Sasaiņojām mantas un nosūtījām uz Losandželosas ostu. Ar lidmašīnu aizbraucām uz Maiami. Tur noīrējām istabu un uzturējāmies kādu mēnesi. Mātei tur ļoti iepatikās veikals *Burdines*, tagad tāda sen vairs nav. No bijušā ASV sūtņa Havanā nopirku 1960. gada mercedesu un ar to nesteigdamies braucām cauri visai Amerikai. Pārnakšņojām motelī, maksa par istabu bija apmēram 12 dolaru. Jāatceras gan, ka dolars tad bija daudz vērtīgāks. Visvienmuļākās ainavas bija Teksasā, domājām jau, ka piesities vadātājs, jo pa auto logu redzēja vienu un to pašu.

Iebraukuši Losandželosā, apmetamies motelī *Sunset* bulvārī. Tur, lai redzētu kādu programmu televīzijā, bija jāiemet 25 centi. Pēc gaŗā ceļa mersedess bija jālabo, par laimi tieši pretī motelim atradās mersedesu labotava. Meklējām mājvietu, un vispirms noīrējām divistabu dzīvokli kāda poļa mājā *Montana* ielā netālu no galvenās stacijas. Tur palikām apmēram mēnesi. Ēka atradās kalnā, un man kalni jau bija apnikuši no Karakasas. Losandželosā satiku Arni Tūbeli, veco draugu no Fronhofas. Viņš ieteica pārcelties uz Glendāli, kur dzīvojot viņa māsa Silvija. Tā arī izdarījām, atradām māju Pacifika ielas divstāvu mājā, kur izīrēja divistabu guļamistabu dzīvokli otrā stāvā un pirmā stāvā garāžu vienam auto. Īres maksa bija 80 dolaru mēnesī. Ātri vien man saradās vēl citi auto, tie bija jāatstāj uz ielas. Maiami pirko mersedesu pārdevu, par 80 dolariem nopirku 1952. gada našu, kas ļoti labi gāja. Atradu darbu kādā automobiļu labotavā, bet drīz vien darbs bija jāpārtrauc un jābrauc atpakaļ uz Karakasu, jo Oskars Kuprinskis paziņoja, ka pienākuši mana vīza iebraukšanai ASV.

Aizbraucu atkal uz Karakasu, dabūju uzturēšanās atļauju ASV, pāris dienas pacieņojos un braucu atpakaļ. Oskars Kuprinskis atbrauca pie mums uz Glendāli, un tā arī bija pēdējā reize, kad viņu redzēju. Viņš rakstīja, ka dosies uz pasaules izstādi Ņujorkā un pēc tam atkal atbrauks pie mums ciemos, taču izstādē viņš piepeši nokritis un bijis uz vietas pagalam.

Atgriezies Losandželosā, kādus trīs gadus strādāju tajā pašā automobiļu labotavā. Brīvdienās pieteicos pārdot firmas *Kirby* putekļsūcējus, jo cerēju, ka varēšu labi nopelnīt, taču man izdevās pārdot labi ja trīs putekļsūcējus.

1966. gada aprīlī ieraudzīju sludinājumu *Los Angeles Times*, ka vajadzīgi darbinieki *Pressroom*. Aizgāju, pieteicos, un mani tūlīt pieņēma. Mana alga bija apmēram viens dolars 60 centu stundā. Toreiz laikrakstam bija ziedu laiki, abonentu netrūka, tāpēc meklēja papildu darbaspēku. Trīs mēnešus notika apmācības, darbs notika maiņās. Toreiz vēl lietoja parastās iespaidpreses, no sviņa klišejas avīzi iespieda uz papīra. Tikko iespīestās avīzes lappuses izlika logā, pie kuŗa sapulcējās cilvēku bariņš, kas tās cītīgi lasīja. Vienlaikus darbojās 12 preses, valdīja drausmīgs troksnis, visu telpu pildīja tumšs tintes putekļu mākonis. Vēlāk ierīkoja īpašus tintes putekļu uztvērējus, tos tīrīt gan bija piņķerīgs darbs. Darbiniekiem piešķīra ausu aizsargus, visi gan tos nelietoja un pamazām kļuva kurli. Agrāk spīestuves darbinieki valkājuši savas privātās drēbes, ko nekad nemazgāja. Tādā apģērbā viņi arī gājuši uz ielas, atgādinot bezpajumtniekus vai lupatlašus. Pēdīgi kādam no īpašniekiem šāda laikraksta tēla bojāšanas apnika, un tika ieviestas zaļas, pēc, tam tumšzilas uniformas. Tās jau bija laikā, kad tur

sāku strādāt. Uniformas mazgāja un mainīja divas reizes nedēļā.

Aizritējušā gadsimta 80. gados jau bija ofseta iespiedmašīnas, un darbs kļuva daudz vieglāks. *Los Angeles Times* avīzes spīestuvē nostrādāju 33 gadus, piedzīvoju, kā iespiešanu pakāpeniski modernizēja. *Olympic* bulvārī uzcēla jaunu ēku, un spīestuvi no Losandželasas centra pārcēla uz turieni.

Bijām jau nopirkuši māju Ziemeļholivudā, kur dzīvoju vēl tagad. Nu bija vieta, kur novietot daudzus auto. Tos pirku, izremontēju un pārdevu ar peļņu. Lēšu, ka man bijuši turpat simts dažādu auto, daži ekskluzīvi, piemēram, mersedesa slavenais *Gullwing*. Neviena īpaši iemīļota auto man nav, visiem, kādi man piederējuši, bija savi trūkumi. Iespējams, ideāla auto vispār nav vai arī tāds vēl nav uzbūvēts. Auto labošana ir laikietilpīga. Māte smiedamās stāstīja kaimiņienei, ka atvaļinājuma laikā es palienot zem auto un izlienot tikai, kad atvaļinājums beidzies. Auto jau savā ziņā ir mākslas darbs. Ir interesanti izcelt motoru, rakņāties pa vadiem, pētīt, skatīt, labot, lodēt, meklēt vainas. Protams, vajadzīga milzu pacietība. Taču ir liels gandarījums, kad izdodas izlabot šķietami neizlabojamo.

Kopā ar vecākiem aizbraucām ciemos pie tēva radnieces Annas Rulles (tagad Krastas) uz Takomu, divas reizes arī pie Rapām Sanfrancisko, kuŗi no Venecuēlas izceļoja pirms mums un bija paspējuši padzīvot arī Ņujorkā.

Losandželosā iepazīnos ar citiem latviešiem, kādu laiku pat dejuju tautasdeju kopā „Pērkonītis”. Taču man bija arī citas intereses un dejušanu pārtraucu. Iestājos vairākos autoklubos – buiku, sitroenu un lančiju, braucu uz šo klubu izstādēm un saietiem, kur notika dzīvas pārrunas, kuŗi auto labāki, kādas katram priekšrocības. Ne vienmēr dārgākie un slavenu firmu auto ir arī tie labākie. Arī dārgajiem auto katram ir kāda vaina, ko atklāj agrāk vai vēlāk.

Laiks ritēja ātri, strādāju, dzīvoju, cepuri kuldams, un bezbēdīgi tērēju savu dilstošo kapitālu – jaunību.

Vecāki bieži pieminēja dzīvi Latvijā un ne reizi vien noteica, ka kādreiz jau Latvija varbūt atgūs neatkarību, bet viņu dzīves laikā jau nu tas nenotiks. Tēvs un māte viens pēc otra aizgāja mūžībā aizritējušā gadsimta 70. gados. Vienam kļuva gaŗlaicīgi un no Latvijas izrakstīju sievu. Pensijā esmu jau desmit gadu, taču negaŗlaikojos, jo vēl joprojām man ir pašam savs automūzejs. Tā eksponāti mainījušies, jo viens otrs kolekcionārs pierunājis no kāda auto šķirties, taču vairāki nākuši klāt, izmantojot piedāvājumus *ebay*.

Žēl vienīgi, ka lielākā daļa no dilstošā kapitāla jau izšķiesta.

Tas tad īsumā arī gandrīz viss...

kokteiļu stunda

a. r. ģērnija komēdija

Režisors: Laimonis Siliņš

**Tēlotāji: Brigita Silina, Taira Zoldnere,
Laimonis Siliņš, Armīns Staprāns**

**Skatuves ietērs: Lisa un Armīns Staprāni
Izrādes vadītāja: Sallija Filitsa**

mazā teātra sanfrancisko
iestudējums

Svētdien, 13. decembrī, plkst.1.00

Losandželosas latviešu namā

Biļešu cena \$25.00; bērniem līdz 12 gadu vecumam ieeja brīva

Luga lugā – „Kokteiļu stunda”

„Neviens vairs neiet uz teātri. Vienīgais, ko šodien teātrī dara, ir rupji lamājas un tad izģērbjas kaili,” saka Bradlejs (Laimonis Siliņš) A. R. Gērniņa lugā „Kokteiļu stunda”.

R. Gērniņa komēdijā „Kokteiļu stunda” tā nenotiek. Luga ir par ģimeni. Topošais drāmatiķis Džons (Armīns Staprāns) ierodas vecāku mājā, lai lūgtu atļauju savas jaunās autobiografiskās lugas izrādīšanai.

Katram no mums pietiktu materiāla, lai uzrakstītu lugu par savu ģimeni vai dzīvi, bet ne katrs raksta. Cits izkrata sirdi tuvam draugam, cits staigā pa pasauli klāstīdams visiem, kuŗi ir ar mieru klausīties, cits vienkārši visu patur sevī vai arī iet pie psihoterapeuta.

Kāpēc A. R. Gērnijs uzrakstīja šo autobiografisko lugu, kas tika izrādīta drāmatiķa dzimtajā pilsētā Bufalo tikai pēc Gērniņa mātes nāves, kaut gan viņš pats atzinis, ka lugā izmantoti viņa vecāsmātes, nevis mātes dzīves notikumi? Kāpēc Džons vēlas publiskot savu „Kokteiļu stundu”? Un kāpēc neviens no mājiniekiem nevēlas, lai luga tiktu izrādīta?

Skatītājs un arī pati ģimene nekad neuzzina, cik provocējoša patiesībā ir Džona luga, bet, ja Džona un Gērniņa „Kokteiļu stundas” ir līdzīgas, kam, protams, tā arī jābūt, tad vecākiem nebūtu par ko uztraukties.

Drāmatiķim lugas ideja ir pilnīgi skaidra. „Kokteiļu stunda” ir laiks, kad cilvēki atrisās un dažreiz atklājas ģimenes noslēpumi. Bradlejam un Annai (Brigita Siliņa) kokteiļu stunda ir svēta. Brīdī, kad tiek saskandinātas glāzes, sāk sprēgāt dzirksteles. Un, jo vairāk kokteiļu glāzes iztukšotas, jo sakaitētākas kļūst sarunas. Saasinās arī cīņa, lai lugu neizrādītu. No sākotnēji maigajiem Bradleja mājieniem, ka luga ir par gaŗu: „Nevienam nepatīk gaŗas lugas. Visiem gribas laikus iet gulēt”, līdz dusmu izvirdumam: „Kā es varu dot savu piekrišanu kādam, kas pats apķēzī savu līgzdu?”

Anna uztraucas, ka vārds parādās presē – „cilvēki izlasa, domā, ka esi bagāts un aplaupa tevi”. Lietišķāks arguments ir, ka kritiķiem šāda mietpilsoniska ģimenes dzīve nepatīk vai neinteresē: „Viņi domā, ka mēs visi esam republikāņi vai esam sekli un alkoholiķi.”

Protams, katrs vēlas par sevi atstāt labāku iespaidu. Nevienam negrib publiskot gadījumus, par kuŗiem būtu jākaunas. Vai Bradlejs tik sparīgi sargā ģimenes godu?

Mūsdienu ekonomiskajā situācijā egocentriskā viduslāņa (WASP – baltā angļu-sakšu protestantu) ģimenes līgzdas illūzija, ko radījuši Bradlejs un Anna, šķiet patētiska ar visām viņu problēmām – vai kalpone mācēs izcept cepeti vai nemācēs?

Taču jautājums par vecāku un bērnu vērtību skalām, par sapratni un mīlestību vai tās trūkumu viņu starpā ir

vienmēr aktuāls. Bērniem – Ņinai (Taira Zoldnere), Džonam un Džigeram (kuŗi figurē tikai sarunās) katram ir savi sapņi, kuŗus viņi nav spējuši īstenot „ģimenes saišu” dēļ. Ņina ir neapmierināta ne tikai tāpēc, ka Džons viņai nav piešķīris galveno lomu un ka viņas varonei nav monologa, kas liktu skatītājiem sajūsmā pielēkt kājās un ilgi aplaudēt, bet, ka arī dzīvē viņa vienmēr spēlē otrā plāna lomu un viss, ko viņa dara, nav pietiekami novērtēts.

Lugā ir daudz kōmisku no dzīves norakstītu dialogu. Bradleja un Annas savstarpējā rīvēšanās pēc 50 laulībā pavadītiem gadiem kļuvusi par rutīnu – spalvas vairs neiet pa gaisu. Bradlejs jautā Annai, ko viņa vēlas dzert, Anna saka: „Pēc 50 laulības gadiem tu ļoti labi zini, ko es vēlos”, un Bradlejs atbild: „Pēc 50 laulības gadiem es ļoti labi zinu, ka man vienmēr ir jāpajautā.”

Tāda nu ir tā „Kokteiļu stunda”. Paņemsim pa kokteiliem, iekārtosimies ērtāk krēslā un ļausim Laimonim Siliņam, Brigitai Siliņai, Tairai Zoldnerei un Armīnam Staprānam „vergot virtuvē”, kamēr mēs baudīsim „Kokteiļu stundu” – lugu, ko *mazais teātris sanfrancisko* iestudējis savā 43. darbības gadā.

Māra Martinska

Izstāde tīmeklī

Latvijas Valsts archīvs latviešu un angļu valodā sagatavojis virtuālo izstādi „Prāgas pavasaŗa un chartas 77 atskaņas Latvijā/Baltijā”, kuŗā ir daudz trimdas latviešu dokumentu: <http://www.lvarhivs.gov.lv/Praga68/> Saite uz izstādi atrodamā arī Komūnisma upuŗu piemiņas fonda (The Victims of Communism Memorial Foundation) portālā: <http://www.victimsofcommunism.org/links.php>

Spēliŗu cienītājiem

Spēļu portālā www.bestgames.lv ir šādas spēles: dambrete, šachs, jūras cīņa, krustiņi-nullītes, nardi, domino, reversi, rendzju, mahjong, līnijas, bumbiņas, punktiņi, stūriŗi, kāŗu spēles: duraks, preferanss, devītnieks, tūkstotis, pokers, blekdžeks (black jack); rulete, krievu biljards un daudz kas cits. Portālā jebkuŗā diennakts laikā bez maksas var spēlēt dažādas spēles ar partneriem jebkuŗā pasaules valstī!

Latvisko tvītoŗanu

Zinātņu akadēmijas Terminoloģijas komisijas valodnieki apstiprinājuŗi pasaulē populārās sociālās saziņas vietnes *Twitter.com* bieŗāk lietotos terminus. Nolemts, ka vietni *twitter.com* latvieŗu valodā turpmāk jādēvē par tvīteri un tekstos jāraksta ar mazo burtu. Ieraksts tvīterī jāsauc par tvītu, ierakstu veidoŗana un sazināŗšanās šajā tīmeklī par tvītoŗanu. Cilvēks, kas raksta tvīterī, jādēvē par tvītotāju. Ar tvītera palīdzību rīkoti pasākumi turpmāk jāsauc par tvīkŗanos, pārpublishēts ziņojums ir retvīts.

Mums zudušie

Igors Ložeņicins 1934. g. 13. V – 2009. g. 16. IX

Igors aizgāja pēkšņi. Viņš aizbrauca uz Santamoniku spēlēt tenisu ar savu draugu, paņēma tenisa raketī, nostājās uz laukuma un... saļima. Ātrā palīdzība bija tūlīt klāt, bet mediķi Igora sirdsdarbību vairs nespēja atjaunot.

Igora dzimtā pilsēta bija Ventspils. Vēlāk Ložeņicini dzīvoja Liepājā un Kuldīgā, kur 1938. gadā piedzima brālis Nikolaijs, kas kopš Latvijas neatkarības atjaunošanas dzīvo Latvijā. 1944. gadā Liepājā piedzima māsa Tamāra, kas 26 gadu vecumā gāja bojā Kalifornijā nelaiemes gadījumā. Ģimenes locekļi, sevišķi māte Marija, to nespēja pārdzīvot līdz sava mūža beigām.

1944. gada 9. oktobrī bez tēva Arkādija, bet kopā ar vecmāmiņu Irīnu Dolgovu Ložeņicini no Liepājas ar kuģi devās bēgļu gaitās. Nakts bija jāpavada ārpus ostas, un Igors un Niks vērojuši, kā kuģa tuvumā krīt torpēdas. Netrāpīja... Igora māte Marija bija liela rokdarbniece un

šuvēja, viņa paņēma līdzī šujammašīna *Singer*, bet, kāpjot kuģī, to atstāja. Tomēr izrādījās, ka jūrnieki bija arī viņas šujammašīnu uznesuši uz kuģa – to ģimene atklāja, tikai nonākot Dancigā. Šis vairāk nekā 110 gadu vecais antīkais priekšmets vēl aizvien glabājas Ložeņicinu mājās.

1945. gada pavasarī Arkādijs atrada savu ģimeni Vācijā. Kara beigas viņi sagaidīja Elbas krastā. Par laimi krievu armija apstājās Elbas otrā krastā. 1951. gada 15. janvārī visa ģimene iebrauca ASV ar amerikāņu armijas transportkuģi *Gen. John C. Muir*. Tālāk ceļš veda uz Peštigo pilsētu Viskonsinā, kur 1953. gadā vecāki par 3200 dolariem nopirka māju.

Divu gadu laikā Igors nobeidza vidusskolu, iestājās Viskonsinas universitātē, vēlāk ASV bruņotajos spēkos. 1961. gadā viņš pārcēlās uz Losandželosu, kur jau dzīvoja diezgan daudz latviešu. Te viņš iepazinās ar sava

Displaced Persons—The Lozenicins family, which arrived in Peshtigo from Latvia Tuesday night, and is now living on a farm two miles west of Peshtigo. In the back row are left, a son, Igors, 16, and the father, Arkadijs Lozenicins. Front, left to right, are Nikolajs, 12, Tamāra, 6, Mrs. Lozenicins's mother, Mrs. Irina Dolgova, and Marija, the mother. The family arrived here through the efforts of the Rev. Lyle Stephenson, Wisconsin chairman of the town and country committee of the Methodist church, and the Methodist Christian social relations committee. (Eagle-Starphoto)

jaunā drauga Andra Damrozes māsu Ilzi Damrozi. Ilze un Igors apprecējās, 1963. gadā piedzima meita Arta Lija. Viņi visi dejoja tautasdeju kopā „Pērkonītis” (promams, Arta daudz vēlāk). Igors kļuva par latviešu studentu korporācijas Lettonia biedru. 1967. gadā viņš beidza Kalifornijas pavalsts universitāti ar inženiera gradu un nu varēja darīt darbus, kas bija viņa sirdij tuvi. Viņš strādāja firmās *Jet Propulsion Laboratory*, *Bendix*, *CalTech*. Igoru ļoti interesēja astronomija. Viņš strādāja pie *Galileo* projekta, iestājās astronomu klubā.

Igors bija dedzīgs filatēlists. Dziesmu svētkos 1970. gadā Losandželosā viņš ļoti rūpīgi un zinīgi bija iekārtojies filatēlijas izstādi, par ko saņēma labas atsauksmes. Rietumkrasta Dziesmu svētkos Pasadenā 1977. gadā un Longbīčā 1989. gadā Igors bija rīcības komitejas kasesris. Tais laikos datori mājās bija tikai retajiem, un tie nebija tie plānie, vieglie datorīni kādus lietojam tagad. Pirmie mājas datori bija nelielas kumodes lielumā. Igors visus kasesiera darbus darīja, izmantojot datoru. Datori vispār bija viņa ikdienas dzīves daļa. Viņš bija izpētījis un apguvis vai visas *Linux* programmas (un tādu ir daudz). Pirms pensionēšanās viņa pēdējā darbavieta bija mašīnbūves kompanija *Haas, Inc.* Aizgājis pensijā, viņš nekad negaŗlaikojās, bet brīnījās, kā agrāk bija varējis atrast laiku, lai ietu uz darbu... Ne visai labprāt viņš uzņēmās Lat-

viešu kreditsabiedrības revīzijas komitejas priekšnieka pienākumus un vienmēr pie sevis par to pukojās. Un tomēr šo darbu viņš darīja ar lielu apzinību un precīzītāti vairāk nekā 12 gadu, līdz kreditsabiedrību slēdza.

Uz Latviju pirmo reizi pēc kara viņš aizbrauca 1992. gadā. Viņa gīde bija Daina, 1993. gadā abi apprecējās. Abiem patika ceļot, ar auto viņi apceļoja Ameriku un skaistākos nacionālos parkus. Vēl šā gada oktobrī bija plānots braukt uz Lielo kanjonu, bet to Igors vairs nepaguva...

No Igora Ložeņicina atvadījāmieš 22. septembra pēcpusdienā *Forest Lawn* Holivudas kalnu kapsētas *Chapel of Faith* 22. Piemiņas brīdi vadīja prāvests Dāvis Kaņeps. Atvadu vārdus teica letoņu pārstāvis dr. Jānis Zemjānis. Latviešu kreditsabiedrības pārstāve Ilga Jankovska savā atvadu runā pieminēja, cik rūpīgs un apziņīgs Igors bija revidenta amatā. Runāja Igora draugs Bobs Solomans. Viņi kopā spēlēja tenisu 28 gadus, un Bobs bija klāt Igora mūža pēdējā brīdī. Latviešu sabiedriskā centra pārvaldes vārdā runāja Aivars Jerumanis. Lapenieku Mirdza un Pauls Ozoliņš, vieni no „Pērkonīša” dibinātājiem un veidotājiem, sūtīja atvadas ar tautasdziesmu vārdiem, ko nolasīja Helēna Hofmane. H. Hofmane atvadījās visu veco „Pērkonīša” dejotāju vārdā. Igora znots Treisijs Vilete (Trace Willette) pateicās, ka esam atnākuši un ar smaidu atcerējās, ka kāzu dienā Igors bija pavilcis Treisiju sānis un teicis apmēram tā: „Tad nu esi labs pret manu meitu!” Redzot Igora dižo augumu, Treisijs toreiz nodomājis, ka būs jāklausa. Atvadu vārdus teica arī Jānis Lejnīeks.

Daina Ložeņicina ar meitu Ēviju bija sagādājušas bērņu mielastu, kas notika Igora un Dainas mājā Vannaisā. Mūsu veco iebraucēju pulciņš sarūk...

Helēna Hofmane

Rita Pētersone dz. Medne 1913. g. 29. IV – 2009. g. 24. IX

Pianiste, mūzikas pedagoge, ērģeliece, koŗdirigēnte Rita Pētersone piedzima un bērņību pavadīja Praulienes pagastā Vidzemē, Madonas tuvumā. Savu pirmo mūzikālo izglītību viņa guva ģimenē. Tēvs bija skolotājs, ērģelnieks baznīcā, koŗa diriģents un meitai bija pirmais mūzikas skolotājs. Vēlāk viņa mācījās pie A. Vintera Madonā. Arī māte bija ļoti mūzikāla. Bērņībā, vēl pirms Rita pazina notis, viņa no mātes bija iemācījusies daudz tautasdziesmu, un koŗa mēģinājumos viņa tās ne tikai dziedāja, bet arī vienkāršā harmonizācijā atskaņoja ar klavierēm. Jau skolnieces gados viņa spēlēja ērģeles Lazdonas draudzē. Rita ļoti mīlēja savu vecāko brāli Haraldu Medni, Latvijas slavenu koŗu diriģentu. Brālis bija dzīvē viņai liels atbalsts. Rīgā Ritas skolotājs bijis komponists Alfreds Kalniņš, bet, kad viņš 1927. gadā aizbrauca uz Ameriku, kur viņam piedāvāja ērģelnieka darbu, Rita sāka mācīties pie pianista D. Zostes. Mācoties konservātorijā Arveda Dauguļa klavierklasē un pēc tās beigšanas 1938. gadā, viņa daudz koncertēja Rīgā un ārpus Rīgas, bija sōliste simfōnisko orķestŗu koncertos Latvijas Universitātes aulā un Ŷemerose.

Vācijā Rita Pētersone papildinājās klavierēspēlē pie prof. Pembauera. Viņa koncertēja Ingolštātē ar čellistu Alfredu Ozoliņu, abi kopā rīkoja koncertus bēģļu nometnēs amerikāņu zōnā. 1950. gadā Pētersoni ieceļoja ASV un Rita bija Ņujorkas ev. lut. draudzes ērģeliece Bronksā un Jonkerose. Viņu aicināja spēlēt ērģeles un vadīt kori arī amerikāņu draudzē. Kādu laiku Rita spēlēja klavierpavadījumu sōlistei Elzai Ŷebranskai, piedalījās arī

plates ieskaņošanā. Viņa vadīja kori Bronksā un nodibināja skolēnu kori, kas piedalījās Dziesmu svētkos Toronto (1961) un Klīvlāndē (1963). Ap to laiku arī citi attapās, ka jaunajām balsīm ir liels potenciāls un jaunatne jāiesaista latviskajos sarīkojumos, ja grib, lai jaunieši saglabā latvietību. Kolumbijas universitātē Rita Pētersone papildinājās ērģelēspēlē un diriģēšanā. Dēls dr. Viesturs Pētersons stāstīja, ka bija laiks, kad viņa Ņujorkā vadīja trīs koŗus – jaunatnes, baznīcas un jaukto kori. Trīsdesmit vasaras viņa aizvadīja Katskiļu kalnos draudzes bērņu vasaras nometnē, kur bērņiem iemācīja Otīlijas Baštikas tulkoto Mansela Ramseja (Mansell Ramsey) dziesmu „Māci man ticēt, Kungs, māci man lūgt”. Tā kļuva ļoti populāra, nereti dziedāta arī mūsu draudzē. Cilvēkam, kas strādā ar bērņiem un jauniešiem, jābūt pacietīgam un izturīgam, un R. Pētersone tāda bija. Viņas audzēknis Aldis Lagzdiņš iestājās Džuljarda mūzikas skolu, saņēma vairākas stipendijas un godalgas un kļuva par izcilu ērģelnieku.

Pētersoni 1977. gadā pārcēlās uz Dienvidkaliforniju. Šeit Rita Pētersone bija jau tādā kā puspensijā. Vēl pie-teicās klavierēskolnieki, ja vajadzēja, viņa spēlēja ērģeles latviešu baznīcā, kad mācītājs vēl bija Elmārs Caune, bet tik aktīva kā agrāk Ņujorkā Rita vairs nebija.

Sōliste Brigita Jerumane pastāstīja, ka Rita Pētersone viņai nereti spēlējusi klavierpavadījumu un uzdāvinājusi kaudzi sōlodziesmu nošu burtnīcu, iespējams, mantotas no Elzas Ŷebranskas. Zenta Cīrule atceras, cik daudz balto kallu ziedēja ap Pētersonu māju un kādus klēpjus viņa veda Lieldienās baznīcas greznošanai.

Prāvests Dāvis Kaņeps lūdza Pētersona kundzi dievkalpojumā spēlēt ērģeles reizēs, kad Egīls Ozoliņš, Nora Mičule un Brigita Džemesone bija izbraukuši. R. Pētersone gan ieminējās, ka sen neesot to darījusi, bet nāca un spēlēja. Atceros, pēc kāda dievkalpojuma, kad gājām ārā no baznīcas, viņa spēlēja brīnumskaistu skaņdarbu. Vēlāk viņai pajautāju, kas bija šī skaņdarba autors, un Rita smaidot atbildēja: „Ak, es tikai improvizēju...”

Tāda improvizēšana un klausītāju sirzū priecināšana ir liela Dieva dāvana. Gadiem ritot, Rita Pētersone tāpat

kā lielākā daļa pensionāru, viena palikusi, pārcēlās uz dzīvokļu ēku. Dēls Viesturs viņu ilgi vadāja, kamēr atrada dzīvoklīti, kas Pētersona kundzei patika. Tajā atradās vieta klavierēm, pa logu skaists skats uz kalniem.

Māksliniece Rita Pētersone aizmiga mūža miegā 96 gadu vecumā, savām mīļajām mazmeitām Astrai, Britai

Un Indrai klātesot. Nekādas bēres vai piemiņas brīdi nelaiķe neesot vēlējusies, un dēls Viesturs viņas un tēva Teodora Pētersona pelnu urnas vedīs uz latviešu kapiem Katskiļu kalnos. Gaiša un sirsnīga cilvēka mūžs beidzies. Paldies Ritai Pētersonei par visu, ko viņa latviešu labā darīja.

Helēna Hofmane

Helmuts Jānis Brauķis **1910. 4. XI – 2009. 13. X**

Dievkalpojums latviešu baznīcā Helmutis un Edīte Brauķi viemēr sedēja noteiktā vietā – labās puses otrās rindas malā. Reizēs, kad vieta bija tukša, zinājām, ka viņi kaut kur izbraukuši, varbūt pie dēla uz Arizonu vai uz Latviju pie meitas Līgas Kilmanes. Braucot uz Rīgu, H. Brauķis vienmēr veda līdzīgu savu talavieša cepuri, kam Rīgas dzīvoklī bija sava vieta. Šķiet, ka viņam patika kārtība un viņš pats vienmēr bija akurāts, runāja noteikti, par visu viņam bija savs viedoklis. Būtu jauki, ja Brauķa kungs būtu sagaidījis savu 100. dzimšanas dienu. Viņš aizgāja mūžībā īsi pirms 99 gadu jubilejas.

Helmuts Brauķis dzimis 1910. gada 4. novembrī, Valakas apriņķa Plāņu pagasta Lapiņu mājās lauksaimnieka Jāņa Brauķa ģimenē. 1931. gadā viņš absolvēja Smilte-

nes valsts ģimnaziju un iestājās Latvijas universitātes Lauksaimniecības fakultātē, studiju laikā strādājis Rīgas pilsētas satiksmes direkcijas grāmatvedības nodaļā.

1932. gadā viņš pievienojās studentu korporācijai Talavija. 1938. gadā Helmutis Brauķis salaulājās ar studenšu korporācijas Imeria tautieti Ēriku Smitu. 1941. gadā ģimenē piedzima meita Līga.

No 1938. līdz 1939. gadam H. Brauķis pildīja obligāto karadienestu Aviācijas pulkā Rīgā un ieguva kaprāļa dienesta pakāpi. Latvijas Universitāti viņš beidza 1939. gadā, iegūstot agronoma gradu. No 1940. līdz 1943. gadam H. Brauķis strādāja Dzērienu rūpniecības pārvaldē un bija arī tās direktors. Pārvaldi pārņēmot vāciešiem, viņš mainīja darbavietu un kļuva par direktoru alus darī-

tavā „Tanheizers”.

1944. gada augustā Ērika Brauķe ar meitu Līgu sāka bēgļu gaitas. Helmuta Brauķis 1. oktobrī iekāpa kuģī, lai dotos uz Vāciju. Pēc kara ģimene dzīvoja angļu okupācijas joslā Raberas ciemā pie Osnabrikas. 1946. gadā piedzima dēls Jānis. H. Brauķis vairākus gadus bija Osnabrikas novada latviešu komitejas loceklis un Husedes pārvietoto personu latviešu komitejas priekšnieks. Viņš nodibināja un ieguva licenci fotopiederumu un elektropiederumu mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības firmai „Stella”, kurā nodarbināja 21 latvieti un 12 vāciešus. Firmu likvidēja 1949. gadā, Brauķu ģimenei izceļojot uz ASV. Galapunktā, Losandželosā, ģimene nonāca tieši 18. novembrī. Pirmos pusotrus gadus Brauķi dzīvoja Vītērā (Whittier), H. Brauķis dabūja mehanika darbu ložu rūpnīcā. 1951. gadā ģimene apmetās uz dzīvi Losandželosā. Tajā pašā gadā viņš sāka strādāt alus darītavā *Acme*, vēlāk *Lucky Lager* un pēdīgi *Miller*. Losandželosas piepilsētā *Monterey Park* 1954. gadā tika iepirkta ģimenes māja, kur H. Brauķis dzīvoja līdz mūža galam. Brauķi savā mājā uzņēmuši daudzus latviešu māksliniekus, rīkojuši viņiem pieņemšanu, te notika saieti korporācijām.

H. Brauķis pensionējās 1973. gadā. 1974. gadā mūžībā tika aizsaukta sieva Ērika. Helmuta Brauķis 1977. gadā apprecējās ar Edīti Drustu (dzim. Penčuka). Arī Edīte ir studenšu korporācijas Imeria locekle.

Savos spēka gados H. Brauķis ļoti aktīvi piedalījās latviešu sabiedriski kultūrālā un nacionālpolitiskā dzīvē. Viņš bijis priekšnieks vai padomes un valdes loceklis Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzē, latviešu biedrībā, latviešu skolā, Losandželosas latviešu sabiedriskā centra iegādes komisijā, Latviešu nama pārvaldē, Rietumkrasta latviešu dziesmu svētku padomē, Baltiešu apvienotā komitejā un Apspiesto tautu asamblejas latviešu delegācijā. Viņš bija delegāts četros ALAs kongresos, 1963. gadā Ņujorkā 12. kongresa vicepriekšsēdis. Bijis Rietumkrasta latviešu koncertapvienības Losandželosas nodaļas priekšnieks, Dienvidkalifornijas latviešu kredītsabiedrības vicepriekšsēdis un ilggadējs kasieris. Bijis arī atbildīgos amatos savā mūža organizācijā Talavija un Dienvidkalifornijas korporāciju kopā.

Latvijas valsts Ordeņu kapituls 2006. gada 12. oktobrī Helmutam Brauķim par nopelniem Latvijas labā piešķīra Atzinības krusta Lielo sevišķās pakāpes goda zīmi. Apbalvojumu svinīgā ceremonijā Rīgas latviešu biedrības Lielajā zālē Helmuta Brauķis saņēma 2007. gada 27. aprīlī.

Aizgājējam veltītu piemiņas dievkalpojumu 31. oktobrī vadīja prāv. Dāvis Kaņeps. Godasardzē pie nelaiķa pelnu urnas stāvēja korporācijas Talavija locekļi. Sirsnīgus atvadu vārdus teica visu organizāciju pārstāvji, kuŗās

H. Brauķis savulaik darbojies vai ar kuŗām aktīvi sadarbojies – DK LB priekšnieks un korporācijas Patria biedrs Ivars Mičulis, Losandželosas latviešu nama priekšnieks Aivars Jerumanis, bijušās Kredītsabiedrības pārstāve Ilga Jankovska, sieviešu korporācijas Imeria pārstāve Zīle Dumpe, Latvijas goda konsuls Losandželosā Alfrēds Raisters, DV apvienības priekšnieks Teodors Lilienšteins, Rietumkrasta latviešu Dziesmu svētku padomes agrākais ilggadējais priekšsēdis Andris Ritmanis nolasīja tagadējā Dziesmu svētku padomes un Dienvidkalifornijas koncertapvienības priekšsēža Paula Berkolda atvadu sveicienus un pauda līdzjutību nelaiķa ģimenei. Īpaši sirsnīgus vārdus aizgājējam veltīja viņa korporācijas biedri – Andris Ramāns no Ziemeļkalifornijas talaviešu kopas Sanfrancisko, kā arī Losandželosas talaviešu kopas pārstāvis Valdis Volkovskis, uzsverot, cik daudz no H. Brauķa guvis un iemācījies.

Vairākos iepriekšējo gadu biļetena numuros var izlasīt H. Brauķa aprakstus par latviešu skolas dibināšanu, latviešu nama celtniecību, Dienvidkalifornijas koncertapvienības un latviešu biedrības darbu, Dziesmu svētku rīkošanu. H. Brauķa nopelni mūsu sabiedrības dzīvē ir nenovērtējami. Vairākkārt viņa ieguldījums tika pieminēts arī bēru mielastā, ko ar lielu rūpību bija gatavojusi Liene Linde, kā aizgājējs pats bija vēlējies. Atmiņas par tēvu pastāstīja meita Līga un dēls Jānis latviešu un angļu valodā, kā tēvs bija lūdzis.

H. Brauķim latviešu sabiedrība bija ārkārtīgi svarīga. Latviešu baznīcu un sarīkojumus namā viņš apmeklēja, kamēr vien spēja.

Helmuta Brauķa dzīves loks noslēdzies – tieši 18. novembrī meita Līga Kilmane aizveda nelaiķa pelnu urnu uz Latviju, to apglabās dzimtas kapos Trikātas kapsētā.

Pateicība

Sakām mīlu paldies visiem, kuŗi piedalījās Helmuta Brauķa piemiņas brīdī latviešu baznīcā š. g. 31. oktobrī. Paldies prāvestam Dāvim Kaņepam par izjustajiem atvadu vārdiem. Pateicamies Brigitai Jerumanei par sōlo dziedājumu un Norai Mičulei par ērģeļspēli.

Pateicamies organizācijām un atsevišķām personām par bagātīgo ziedu klāstu, kā arī par sirsnīgajiem vārdiem. Helmuta vārdā esam pateicīgi par devīgajiem naudas ziedojumiem, kas tiks nogādāti Latvijas 50 gadu okupācijas mūzejam. Īpaša pateicība Lienei Lindei ar palīdzēm par gardo mielastu pēc piemiņas brīža.

Sirsnībā, Edīte, Līga, un Jānis

Fotografe Gunta Šķēle-Lujāne piedāvā iemūžināt kāzas, kristības, iesvētības un citus svinīgus gadījumus.

5150 Yarmouth Ave, Apt. 310 Encino, CA 91316

Kabatas tālr.: 818-442-4127

E-pasts: guntaa@gmail.com

<http://picasweb.google.com/guntaa>

Iespiešanas, kopēšanas un dizaina darbi

Pēteris Brecko

26450 Ruether Ave, Unit 205

Santa Clarita, CA 91350

tālr.: 818-783-4900,

tālrakstis: 818-783-4395;

e-pasts: LandmarkPC@sbcglobal.net

Pegijas pakalpojumi: piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam. Par cenu sazināties ar Pegiju: 10405 Irene St. # 304 Los Angeles, CA 90034 Kabatas tālr.: 310-908-6993 e-pasts: pegijat@inbox.lv vai: pegijakalninataube@yahoo.com

Tulkošanas birojs **POLYGLOT**
Kr. Barona iela 37, Rīga
kabatas tālr.: (+371) 26811141
tālr.: (+371) 67272530
fakss: (+371) 67272530
e-pasts info@polyglot.lv
www.polyglot.lv

Tulkojumu birojs:
www.Filologi.lv

Hi! We are 2 mo. old good mannered "Hemingway" kittens looking for good homes. Please, call: 18186539961. Please!!!

Jauna programma latviešu valodas apguvei tīmeklī:
www.latvianusa.com/content/view/509/1/

Angļu valodu var mācīties bez maksas: www.USALearns.org
Informācija: John Fleischman, tālr.: 916-228-2582
e-pasts: jfleischman@scoe.net

Galerija *Baltic Crossroads*
3929 Fountain Ave,
Los Angeles, CA 90029
Tālr.: 323-664-6216; 818-653-9961

Exhibition

featured artist @
NORBERTELLEN
GALLERY

215 W. 6th Street, Suite 110

Los Angeles, CA 90014

(818) 662-5041

SB Manhattan Building
Gallery Row - Historic Core District - Downtown LA

Downtown LA Art Walk
2nd Thursday of Every Month 12noon - 9pm

Jaungada balle

31. decembrī plkst. 8.00

**Losandželosas latviešu namā, 1955 Riverside Drive
Rīko Dienvidkalifornijas latviešu biedrība**

Ieejas maksa (aukstais galds un šampanietis) – \$50

Studentiem – \$25; skolēniem un bērniem piedalīšanās bez maksas

Lūgums pieteikties laikus, lai zinātu, cik personām jāgatavo ēdiens.

**Čekus izrakstīt ar norādi: *Latvian Assoc. of So. CA* un nosūtīt: Jānis Taube
1700 Malcom Avenue Apt. 101 Los Angeles, CA 90024**

VISI LAIPNI IELŪGTI!

Aiciniet līdzi savus draugus cittautiešus! Automašīnu novietni apsargās

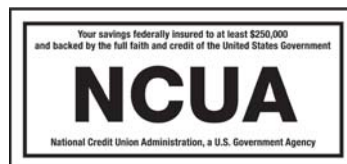
Celebrating 40 years of service !

- Established in 1969; Assets over \$61 million
- 5 Star rating from Bauer Financial
- Savings, Checking and IRA accounts; ATM cards
- Personal, Auto, Real Estate, and Business Loans
- US and Worldwide wire transfers
- Share Certificates - 6, 12, 18, 24, and 36 months
- Social Security, Payroll and other Direct Deposits

Hours: Monday - Friday 9 a.m. to 5 p.m.
Saturday 9 a.m. to 1 p.m.

2806 Santa Monica Blvd.
Santa Monica, CA 90404
Phone: (310) 828-7095
Fax: (310) 828-0891
www.clcu.org

California Lithuanian
Credit Union is an

Ziņas par Ņujorkas Mētopolitēna operas tiešraidēm kinoteātros atrodamas tīmeklī: www.Allaboutopera.com (Met HD Broadcast Schedule 2009/2010). 16. janvārī operā „Karmena” galveno lomu tēlos Elīna Garanča. Biļešu cena \$22, pensionāriem \$20. Maija Kovaļevska Mētopolitēna operā viesosies janvārī, februārī, aprīlī un maijā, tēlojot verdzenes Liu lomu Dž Pučīni operā „Turandota” un Mikaēlas lomu Ž. Bizē operā „Karmena”. Aleksandrs Antoņenko novembrī tēlos Dž. Pučīni traģisku drāmu un komēdiju operu triptichā – *Il tritico* (Apmetnis. Māsa Anželika. Džanni Skiki). Diemžēl šīm izrādēm tiešraides kinoteātros nebūs.

Latvijā iznākušās grāmatas var iegādāties tīmekļa grāmatnīcā: www.kukii.lv
Jāņa Rozes grāmatnīcā: www.jr.lv
Valtera un Rapas apgādā: www.valtersunrapa.lv
SIA „Latvijas grāmata”: lgramata@lgramata.lv

Orange County Plastic Surgery
Juris Bunkis, M.D., F.A.C.S.
30212 Tomas Suite 275
Rancho Santa Margarita,
CA 92688
Phone: 949-888-9700
www.ocps.com

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA

PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALIZE; KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU PIRKŠANAI, PĀRFINANCĒŠANA, U. C. IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS: MĀRTIŅŠ LEIKARTS
tālr.: 310-717-7577 e-pasts; martin@shorewood.com

2009 Baltic American Freedom League Annual Awards Banquet

**Keynote Speaker:
Edvins Snore**

January 23, 2010
at the
Latvian Community Center
1955 Riverside Drive
Los Angeles, CA

"BEING burnt in effigy on the streets of Moscow by nationalist hoodlums must count as a kind of Oscar if you are a Latvian filmmaker whose aim is to expose modern Russia's blindness to the criminal history of the Soviet Union"

Cocktails at 6 PM

Dinner at 7 PM

Program at 8 PM

**Info, Tickets & Seating
Arrangements Call:**

Vija Turjanis (661) 549-5201
Maryte Sepikas (818) 321-1811
Heino Nurmberg (760) 775-9160
Nemyra Enck (310) 804-8474
Ivars Miculs (818) 842-3639

**Entertainment:
Julia Plostnieks
&
Edvins Ruis**

Katrīna Baltmane ieguvusi maģistra gradu arhitektūrā

Katrīna Daina Baltmane 12. septembrī Dienvidkalifornijas Arhitektūras institūtā Losandželosā (Southern California Institute of Architecture) ieguva arhitektūras maģistra gradu. Studiju laikā Losandželosā no 2006. līdz 2007. gadam Katrīna bija skolotāja-asistente, līdzekļus studijām viņa pelnīja, strādājot bibliotēkā un darot citus darbus. Reizēm, kad studiju slodze atļāva, viņa atnāca arī uz latviešu namu.

2008. gada pavasara sēmesrī Katrīna mācījās Starptautiskajā arhitektūras institūtā Lugano, Šveicē un labi iepazīna Eiropas arhitektūru. Katrīna guvusi labu darba pieredzi, strādājot gan Čikāgas, gan Losandželosas arhitektūras firmās. Viņas diplomdarbs bija par keramikas dizainu un tehnoloģiju arhitektūrā. Katrīna studējusi arī Ekonomikas augstskolā (Vysoká škola ekonomická) Prāgā, Čehijā, un Berlīnes brīvajā universitātē (Freie Universität Berlin) Vācijā.

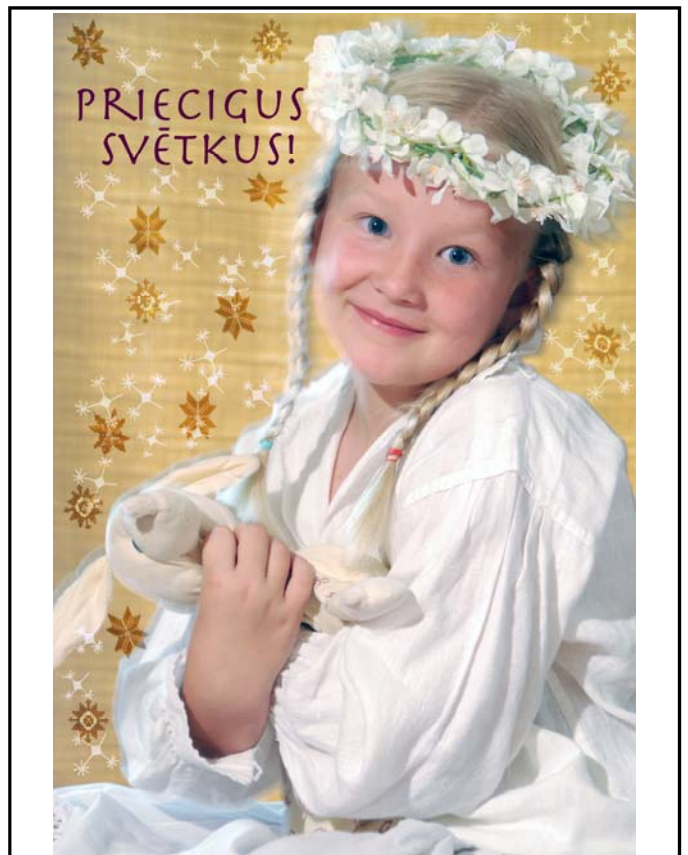
Katrīna dzimusi 1979. gadā Oakparkā, Ilinojas pavalstī, mācījusies Čikāgas Krišjāņa Barona skolā, Gaņezera Vasaras vidusskolā, vēlāk pati bija audzinātāja GVV. Viņa vadījusi ALJAs Kultūras un Izglītības nozari, dejojusi skolu tautasdeju kopās, dziedājusi koros, piedalījies Dziesmu svētkos Indianapolē, Toronto, Klīvlendē, Tūkstošozolos, Čikāgā. Katrīnas vaļasprieks ir riteņbraukšana un joga.

Patlaban Katrīna aizbraukusi uz Latviju. Varbūt, ja būs kāds interesants darba piedāvājums, viņa atgriezīsies Losandželosā. Tik aktīva jaunieta te labi noderētu.

No latviešu nama atkal var nosūtīt saiņus uz Latviju

Jau vairākas reizes austrumkrasta firmas *American-Latvian Shipping Line* pārstāve Sanita Šūmane pieņem saiņus sūtīšanai uz Latviju latviešu nama laukumā. Saiņi tiek ātri piegādāti, un sūtītāji ir apmierināti. Šogad pēdējo reizi saiņus pieņēma 25. oktobrī, Latvijā tos saņems pirms Ziemsvētkiem. Nākamreiz saiņus pieņems janvārī vai februārī.

**Fotomāksla Tev un Tavai ģimenei
949-395-1628**

Draudzes Ziņas

Ziemsvētkus gaidot...

DRAUDZES AMATPERSONAS

Dr. māc. Dāvis Kaņeps: 1927 Riverside Drive, Los Angeles, CA 90039	310-621-9572
Draudzes priekšnieka vieta ir vakanta	
Kasiere Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu kom. priekšiece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu kom. kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

Draudzes dzīves kalendārs

6. decembrī plkst. 11.00 **Adventa koncerts** – Adventa otrā svētdiena
aizlūgsim par Gislavedas draudzi (Zviedrijā) un Unguru draudzi (māc. Ēvalds Bērziņš)

13. decembrī plkst. 11.00 Adventa trešās svētdienas dievkalpojums; māc. Aivars Ozoliņš
*aizlūgsim par Gēteborgas draudzi (māc. Dr. Imants Alksnis, prāv. Ieva Graufelde)
un par Usmas draudzi (palīgmāc. Aivars Nikolajevs)*

20. decembrī plkst. 11.00 Adventa ceturtais svētdienas dievkalpojums
*aizlūgsim par Freiburgas draudzi (Vācijā) un
Usmas Sv. Pētera draudzi (evanģel. Agrita Staško)*

24. decembrī plkst. 6.00 **Ziemsvētku vakara** dievkalpojums

27. decembrī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – pirmā svētdiena pēc Ziemsvētkiem
*aizlūgsim par Frankfurtes un apkaimes draudzi (Vācijā)
un Užavas draudzi (māc. Kārlis Puķītis)*

2010. gada 3. janvārī plkst. 11.00 dievkalpojums – otrā svētdiena pēc Ziemsvētkiem

2010. gada 10. janvārī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu –
pirmā svētdiena Atspīdēšanas laikā

**Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu,
lai neviens, kas viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību. Jāņa ev. 3,16**

Mācītāja ievadraksts Ziemsvētkiem

Un gani bija ap to pašu vietu laukā, tie, nomodā būdami, sargāja naktī savus lopus. un tā Kunga eņģelis pie tiem piestājās, un tā Kunga spožums tos apspīdēja, un tie bijās ļoti. *Lūkas ev. 2,8-9*

Mums vēstīts, ka gani bija ap to pašu vietu laukā. Viņi nebija tālu no notikuma vietas. Bet vai viņi tāpat vien būtu pamanījuši lielo notikumu, ja eņģelis nebūtu nostājies viņu acu priekšā un viņus neuzrunātu? Vai viņi būtu brīnumu piedzīvojuši – apgaismoti, ja tā Kunga spožums nebūtu atspīdējis virs viņu galvām?

Kristietība nav uzsūcama tāpat vien caur ādas šūnām, kaut mēs atrastos kaut kur tuvumā. Atrasties nejausības dēļ tuvu notikuma vietai negarantē, ka mēs no tā kaut ko iegūstam. Tikai pieskarieties dievnama sienām vai pietuvoties altārim nenožīmē, ka esam kļuvuši svēti.

Raugies, kas notika – viņi nejauši tapa par Dieva partneriem... par līdzstrādniekiem, kuŗi neizvēlējās tādu „godu”. Viņi nelaimēja valsts loterijā, neiesniedza anketu, piesakoties darbam. Mums arī nešķiet, ka viņus izraudzīja tapēc, ka viņi būtu mīļāki, svētāki vai to būtu vairāk pelnījuši nekā kāds cits. Dievs pats iejaucās, kur un kad tas vajadzīgs.

Kāds tad bija iznākums? Iznākums bija tāds, ka tie nebija Jeruzalemes ievērojamie liturgi vai teologi, kuŗi pirmie uzzināja šo vēsti. Tie nebija ķēniņa pils iemītnieki, kam patiesība tika vēstīta. Gani bija uzticamāki nekā tie, kuŗiem bija uzdots ganīt Dieva tautu. Ja vēlamies uzzināt veidus un noslēpumus, kā Dievs darbojas, tad pārlicināties, ka ne jau tā, kā sabiedrība to sagaida vai vēlāk novērtē. Pasaules iekārta nespēj pieņemt, ka Dievam patiktu izraudzīt to, kas mūsu acīm šķiet nepareizs vai nepiemērots.

Kādam jābūt kristietim? Kādam jābūt vēstij, kas ved cilvēku pie Dieva? Vai visam jābūt pārliecinošam? Kā ar ticību? Vai ticam tikai tapēc, ka esam pārliecināti, vai redzējuši pierādījumu, kuŗi vairs neliek šaubīties? Dieva brīnuma iemiesošanās notiek soli pa solītim.

Bieži vien tapēc, ka mūsu acis tikušas apžilbinātas ar visādiem vārdiem notikumiem politikā vai dabā, mēs esam kļuvuši akli un neredzam mazos brīnumus tepat mūsu acu priekšā... īstā dzīvē. Advents un Ziemsvētki soli pa solim pietuvina mūs evaņģēlija galvenai nozīmei. Vārds tapa miesa un dzīvoja mūsu vidū. Tā nav pasīva atrašanās kaut kur Tur, bet ir atvērtība pārmaiņai, ko Brīnums spēj rast!

Prāv. Dāvis Kaņeps

Dzimumdienas janvārī

3. Sandra Grīnbergs, Liene Linde,
Māra McPartland

5. Andris Boršteins

6. Velta Purmalis, Ludmilla Raisters

13. Rūdolfs Hofmanis

14. Claire McAuliffe

15. Aija Avots

16. Pēteris Simsons

20. Kristīne Šules, Aivars Vallis

21. Anna Ābele, Guntis Kuškēvics

23. Andra Druva

26. Jānis Dambītis

28. Paulis Zemjānis

29. Monika Freimanis

PATEICĪBA

Sirsnīgi pateicos par apsveikumu un laba vēlējumiem manā 80. dzimumdienā.

Anna Tetere

Ziņas par baznīcas remontiem un uzlabojumiem

18. oktobrī pēc dievkalpojuma apmēram 20 cilvēku sapulcējās baznīcas lejas zālē uz sapulci, kuŗa laikā varēja izjautāt *New Image Builders* vadītāju par dievnama remontdarbiem. Mannijs Kordoza (Manny Cardoza) atbildēja katram, kas ko jautāja, un, šķiet, sapulces dalībnieki atstāja sapulci apmierināti ar dzirdēto. Pie prezidija galda sēdēja M. Kardoza un mūsu draudzes padomes locekles Daina Ābele un Tamāra Rūse. Tamāra un Daina iesniegtos jautājumus bija iepriekš sakopējušas, lai maksimāli izmantotu laiku. Jautājumi bija par būvuzņēmēja kvalifikācijām, viņu pašu, par darba apjomu – jumtu, apkuri/dzesinātāju, kancelejas pārbūvi, utt. . Remontdarbi baznīcā ir nepieciešami, jo dievnams celts pirms 35 gadiem!

New Image Builders apsoltīja iesniegt izlabotu līgumu, kuŗā atpsoguļos dažas darbu apjomu maiņas, ievērojot sapulces ieteikumus. Pats svarīgākais – salabot jumtu, kanceleju, kā arī priekšējā lieveņa platformu. Jaunā apkures ierīce mūsu baznīcas budžetam būs izdevīga. Par šiem un citiem darbiem mūsu dievnāmā precīzu izmaksu zināsim apmēram 10. novembrī. Draudzes pilntiesīgiem locekļiem būs iespēja balsot par līgumu 15. novembrī plkst. 10.30 no rīta pirms Latvijas valsts dibināšanas atceres dievkalpojuma.

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Mīļie draudzes locekļi, pateicamies par Jūsu ziedojumiem un dāvanām 2009. gadā. Griežamies pie Jums ar lūgumu nokārtot draudzes nodevas par 2009. gadu.

Draudzes nodevas – \$250.00; studentiem –\$60.00

Lūdzu aizpildīt ailes zemāk un kopā ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*, nosūtīt draudzes kasieri:

Tamārai Rūsei
31 Laguna Woods Dr.
Laguna Niguel, CA 92677

Pateicībā, draudzes padome

Lūdzu atzīmēt:

_____ draudzes nodevas par 2009. gadu

_____ \$ _____

(uzvārds, vārds)

_____ \$ _____

_____ \$ _____

_____ \$ _____

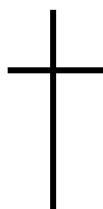
Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā \$ _____

KOPĀ \$ _____

Dievkalpojumu statistika

Datums	dalībnieki	dievgaldnieki	kollekte	skolas saime	caurmēra devums	piezīmes
11. okt.	17		\$220.00		\$12.94	
18. okt.	33		\$417.00		\$12.64	
25. okt.	41	27	\$483.00		\$11.78	Bazārs
1. nov.	15		\$216.00	25	\$14.40	
8. nov.	23	16	\$182.00		\$7.91	

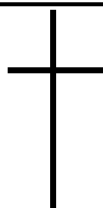
Kungs, esi man par klinti, kur patverties, par stipro pili,
kas lai mani pasargātu, Tu, kas esi solījies man palīdzēt,
jo mana pils esi Tu. Ps 71,3

Helmuts Jānis Brauķis

dzimis 1910. gada 4. novembrī Plāņu pagastā

miris 2009. 13. oktobrī Los Angeles, CA

urnu ievietos ģimenes kapos Latvijā

Es piesaukšu to Kungu, kas augsti teicams, un tad
es tikšu pestīts no saviem ienaidniekiem. Ps. 18,4

Velta Dambītis dz. Bieziņš

dzimusi 1920. gada 5. maijā Palkuklē

mirusi 2009. 7. novembrī Thousand Oaks, CA

Rudens bazāra laimesti

1. vīna pudele (I. Tīsiņa #1603), 2. Līgas Svikss tautumeitas fotografija (B. Lējēja #1218), 3. šķīvīši un svece (G. Rimša #99), 4. *Fondue* komplekts (J. Lejnieks #2679), 5. vāze (D. Tūbele #1042), 6. *Monopoly* spēle (V. Pavlovskis #931), 7. konjaka pudele ar glāzēm (M. Ratermane #1316), 8. ādas maks (K. Riekstiņa #24), 9. svečturi un sveces (S. Krūze #2206), 10. keramikas trauki un šokolāde (J. Mālmanis #3322), 11. latviski pārklāji (S. Krūze #2214), 12. galdauts (I. Kalviste #39), 13. rudens vainags (M. Lasmane #2471), 14. ietvars (E. Ozoliņš #2818), 15. grozs ar kafiju (A. Tolks #3116), 16. mačiņš (D. Janava #1128), 17. piknika grozs ar segu (A. Briška #1452), 18. galdauts (D. Citron #682), 19. divas *Souplantation* dāvana kartes (P. Berkolds #4506), 20. šķīvis (D. Reimane #2144), 21. galdauts (I. Karge #2893), 22. grozs ar tējas krūzēm un tēju (J. & V. Lācis #900), 23. grozs ar vīnu un glāzēm (Ē. Bastjāne #1164), 24. fotoseanss pie Līgas Svikss (V. Ķeris #2345), 25. grozs ar *Staples* produktiem (M. Wolf #1501), 26. divas *In-N-Out* dāvanu kartes (V. Ķeris #2337), 27. naža un dakšiņu komplekts (I. Briška #188), 28. grozs ar Latvijas produktiem (E. Carter #1249), 29. krizantēmu grozs (E. Coopman #782), 30. vāze (A. Veiss #3028), 31. makaronu bļoda un koka karotes (A. Vītols #1795), 32. divas kartes draudzes Lieldienu brokastīm (K. Lācis Huff #633), 33. divas *In-N-Out* dāvanu kartes (A. Vītols #1724), 34. vāze (D. Tūbele #1024), 35. *Starbuck's* krūze un dāvanu karte (J. Mālmanis #3254), 36. Pegijas Taubes pīrāgi (A. Teteris #547), 37. T-krekls (I. Kalviste #29), 38. ķiršu liķieris un glāzes (J. Sondors #738), 39. cepumu trauki (M. Lejnieks #2699), 40. grozs ar vīnu un glāzēm (S. Upenieks #2503), 41. kafijas krūzītes un šokolāde (E. Ozoliņš #3417), 42. divas *In-N-Out* dāvanu kartes (M. Ratermane #1342), 43. nažu un dakšiņu komplekts (P. Freimanis #2603), 44. *Borders* dāvanu karte (S. Upenieks #2597), 45. tējas komplekts (J. Lejnieks #2694), 46. divas *In-N-Out* dāvanu kartes (D. Tūbele #433), 47. divas *Mexs* restorāna dāvanu kartes (M. Ambrose #2748), 48. grozs ar vīnu (I. Leitis #980), 49. T-krekls (A. Ritmanis #1913), 50. krizantēmu pods (B. Lējēja #1221), 51. Treimaņa glezna (N. Mičule #2321), 52. krizantēmas (B. Repecka #2914), 53. grozs ar šampanieti un glāzēm (J. & V. Lācis #895), 54. glezna (O. Pence #3665), 55. \$50 (D. Tūbele #1032), 56. \$100 (S. Upeniece #2547), 57. \$200 (A. Nagaine #2778).

Paēduši un padzēruši pateicāmie Dieviņam. Draudzes rudens bazārs izdevās labi, jo bija daudz apmeklētāju, ziedotāju un čaklu rūķīšu.

Biruta Šulca sirsnīgi pateicas visām dāmām par palīdzību pie salduma un kafijas galda.

ZIEDOJUMI

Draudzes vajadzībām: A. Treide \$100.

Palīdzībai Latvijā (LELBAi): E. & T. Rūsis \$100; V. & D. Pavlovska \$100. Šos ziedojumus sadalīsim – ½ mūsu draudzei, ½ LELBAi.

Māsu draudzēm: G. & B. Schultz \$25.

Neretas bērnu pusdienām: V. & D. Pavlovski \$120; A. Veiss \$120; Ventūras un apkaimes dzimumdienu svinēšanas klubs \$200.

Lūdzu palīdzēt sagādāt pusdienas Neretas bērniem!

Zvanniekiem saziēdota \$188 (Paldies par ziedotajiem 25 centiem)

Draudzes padome pateicas par visiem ziedojumiem!

Par puķu novietošanu uz altāra

Biruta Šulca pieņem pieteikumus puķu novietošanai uz altāra. Lūdzam viņai piezvanīt, tālr. 626-443-8464 vai rakstīt:

birschultz@earthlink.net

Draudzes dievnama priekšelpā ir kalendārs visam gadam, arī tur var pierakstīties. Mēs pateicāmie katram ziedotājam. Ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā un vēlaties, lai dievkalpojumā par to paziņo, lūdzu uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma!

SANDIEGO LATV. EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church
3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116
Mācītājs Dāvis Kaņeps
1927 Riverside Drive
Los Angeles, CA 90039;
tālr.: 310-621-9572

davis_kaneps@verizon.net

9. decembrī plkst. 12.00 Ziemsvētku dievkalpojums;
pēc dievkalpojuma kafija

Draudzes priekšnieks Jānis Legzdiņš
2651 Cardinal Road, San Diego, CA 92123

Tālr.: 858-598-5451; e-pasts: janis@legzdins.com

Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net
1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Čekus izrakstīt: Antra Priede Berger

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com vai

www.sandiegodraudze.us

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 200_ . gadu .....\$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!)

(nevajadzīgo svītrot)

**Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.**

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu .....\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu .....\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam: .....\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

_____

_____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam rakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mr. Janis Taube, 1700 Malcolm Ave, #101, Los Angeles, CA 90024

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: 323-663-6267

Nama tālrunis: 323-669-9027

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu (Glendāle, San Fernando) un ar 96. autobusu (Sherman Oaks) – Newell un Riverside Drive pietura